КОРАЦИ

Лист Основне школе “Југославија” Бар,

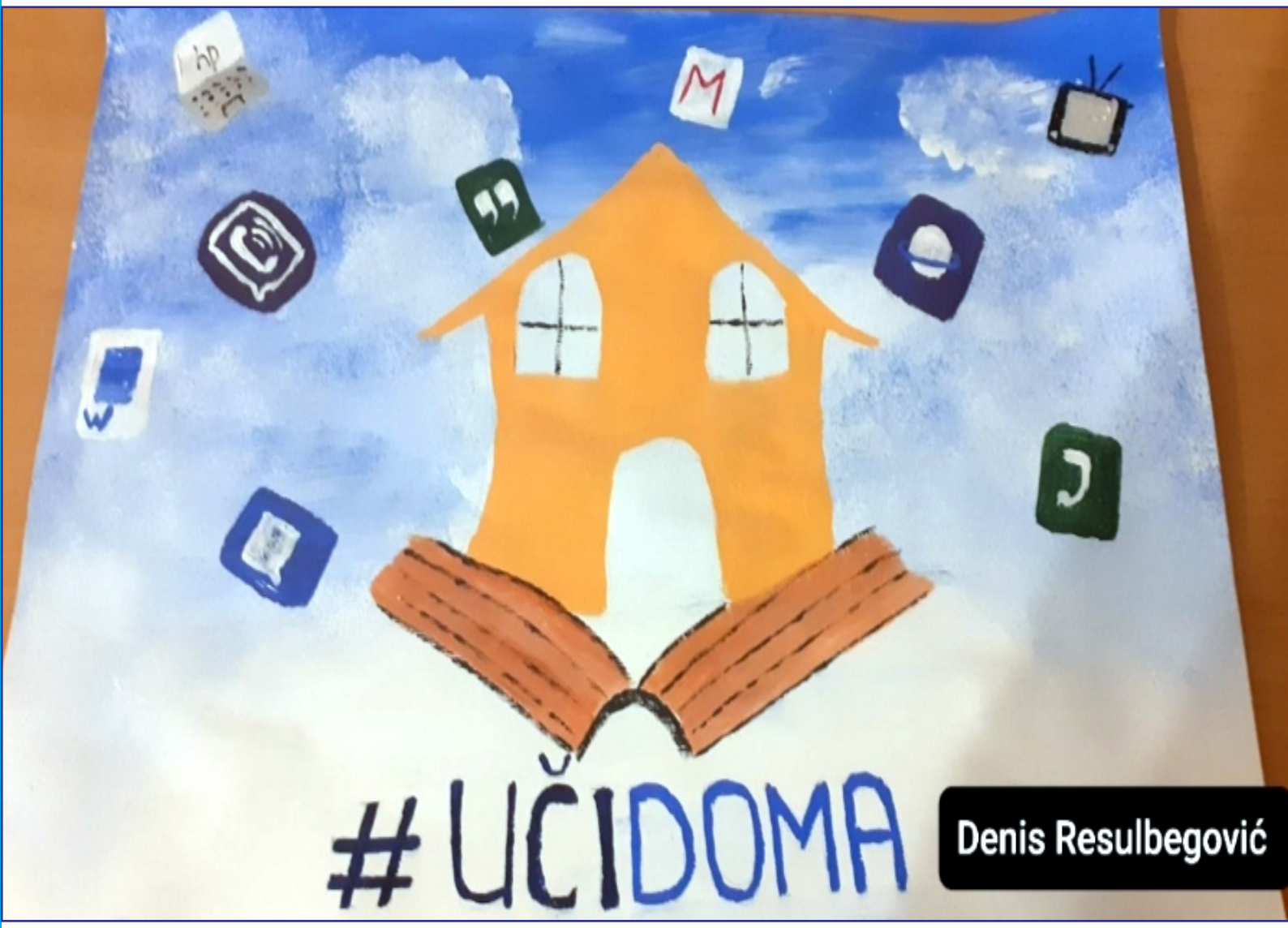

Број 32

Biljana Vukmanović, direktorica škole

ČESTITKA POVODOM DANA ŠKOLE

Dragi učenici, uvaženi članovi kolektiva OŠ „Jugoslavija", poštovani roditelji, predstavnici Savjeta roditelja i Školskog odbora srećan vam Dan Osnovne škole „Jugoslavija". Danas zajedno slavimo 38. rođendan naše škole.

Živimo u vremenu kada ništa ne može da bude neočekivano niti može da nas iznenadi. Izazovi u prosvjeti, bez obzira na vrijeme i okolnosti, nisu nepoznanica. Na njih su prosvjetni radnici uvijek odgovarali profesionalno i sa uzvišenim ciljem. U trenutku kada je gotovo cio svijet zastao mi ko zna koji put pokazujemo da obrazovanje ne može da stane, da je škola najsnažniji oslonac svakog društva i sveukupnog civilizacijskog poretka. U potpuno novim, neočekivanim uslovima, odgovorili smo nimalo jednostavnom izazovu. Okupili smo se, kao porodica, jednim povodom: da našim učenicima budemo podrška, da im i u drugačijim uslovima obazbijedimo obrazovno-vaspitni proces i brinemo o njihovom osmijehu i onda kada ne čuju školsko zvono i dječju graju, kada tiho pate što nisu sa svojim drugarima ali, iako mali, zreli i svjesni da ovaj put, ovog proljeća, tako mora da bude.

Iza nas je školska godina koju ćemo, sasvim sigurno, pamtiti kao drugačiju. Ponovo smo naučili nešto novo, ali na jedan drugačiji način. Ono što sasvim sigurno nije sadržala nijedna lekcija niti jednog udžbenika, bilo kojeg predmeta, jeste lekcija o zajedništvu, slozi, upornosti, snazi i istrajnosti. Ovu školsku godinu naši učenici završavaju sa peticama iz predmeta o čovjeku kao biću koje se od svih ostalih razlikuje snagom volje i karaktera. Zadivljujuća je i snaga nastavnika da iznesu teret složenosti obavljanja svojih profesionalnih zadataka kada se sve čini nemogućim, samo zato što njihova ljubav prema djeci ne poznaje granice. Zadivljujuća je empatija učenika koju su ovakvim trenucima morali da imaju za svoje ukućane ali i nastavnike. Iako osnovnoškolci, zatekli su nas svojom zrelošću i odgovornošću. Sada smo i mi nešto naučili od njih.

Iz svega što nas je zadesilo izaći ćemo snažniji i bogatiji za jedno iskustvo. Ostavljamo iza sebe smo školsku 2019/2020. godinu kao godinu kreativnih ostvarenja, uspjeha, napredaka i očekujemo da predstojeću započnemo sa željom ka novim uzletima i uspjesima. Ovo posljednje pamtićemo po onome dobrom što smo iz njega naučili. Čeka nas toliko toga što nismo stigli. Vrijeme radi za nas, računajte na nas. Nikada nas ništa, ni na tren ne može zaustaviti na našem putu da znanje i čovjekoljublje utkamo u svaki korak djeteta u hodu ka njegovim uzvišenim ciljevima budućnosti.

Djeco, učite, volite, smijte se, vjerujte u sebe i budite nam zdravi do prvog školskog zvona! Nastavnici, hvala vam na nesebičnom trudu i podršci. Roditelji, naše poštovanje zbog svega što ste uradili i pokazali!

Biljana Vukmanović, direktorica škole i
Maja Loman, pomoćnica direktora

Maja Loman, pomoćnica direktora

Порука ђаку прваку

У току обиљежавања Дјечије недјеље, једна од реализованих активности била је и посјета деветака малим ђацима првацима. Ученици IX разреда показали су своју креативност и заједно са својим наставницама црногорског-српског, босанског, хрватског језика и књижевности - Вером Милачић-Бркановић и Јеленом Боричић, припремили шаљиве, али корисне поруке најмлађим ученицима школе. Ученици I разреда уживали су у дружењу са најстаријим ученицима школе који су им упутили топпле и искрене ријечи добродошлице и бодрили их порукама о другарству, правим вриједностима, игри, знању, школском успјеху, присјетивши се тако уз осмијех и својих првих дана проведених у школи.

HRONOLOGIJA

Izdvajamo neke važne trenutke iz školskog života u toku 2019/2020. godine

10. septembar - Učenici IX razreda su išli na petodnevnu ekskurziju.

2. oktobar - Povodom Otvorenih dana nauke koji se održavaju u Podgorici 54 učenika VII, VIII i IX razreda naše škole sa svojim nastavnicama Enisom Belkić, Marinom Petrović, Natašom Medojević, Draganom Milićević, Ljiljanom Spasić i pomoćnicom direktora, Majom Loman, posjetili su radionice u okviru ove manifestacije i upoznali se sa novim sadržajima u oblasti robotike, ekologije i 3D štampe.

7. oktobar - Otvorena je Dječija nedelja čitanjem *Konvencije o dječijim pravim.* U okviru obilježavanja Dječje nedelje "Za osmjeh djeteta", otpočela je realizacija radionica "Nasilje nije moj izbor" za učenike VII i VIII razreda (realizatori radionica su Milanka Radović, školski psiholog i Dragana Bokovac, pedagog). Takođe, izložena je postavka radova, drvene makete bivših učenika naše škole "Šta vam oči vide, to ruke naprave", kao i ukrašavanje zida škole siluetama stabala sa ispisanim dječijim pravima i predstavljanje istih kroz dječije crteže "Aleja dječijih prava". Realizatori izložbe su bili učenici đačkog parlamenta i nastavnica Danijela Drobnjak, a u periodu od 07.10.do 11.10.2019. realizovan obilazak i besplatno učlanjivanje u gradsku biblioteku učenika petog razreda. Jedna od aktivnosti obilježavanja Dječije nedelje bila je akcija sadnje drveća, odnosno "Generacijskog drveta" u dvorištu škole. U akciji su učestvovali učenici prvog razreda, njihove učiteljice i vaspitačice, članovi uprave škole i psihološke-pedagoške službe, tetkice i domar škole. Učenici su posadili pet sadnica u školskom dvorištu, svako odjeljenje po jednu sadnicu.

11. oktobar - Na poziv predstavnika „Nacionalinih igara Crne Gore" i domaćina Specijalne olimpijade OŠ „Ilija Kiš" u Zelelnici, učenici integrisanog odjeljenja učestvovali su na ovoj sportskoj manifestaciji koja je održana u periodu od 11. 10. do 13.10. 2019. godine. Učestvovali su u svim sportskim disciplinama: atletici (trčanje na 50m, 100m i 200m), brzom hodanju, fudbalu, stonom tenisu i pikadu. Osvojili su 8 medalja, od toga 2 zlatne, 5 srebrnih i 1 bronzanu medalju. Učenike su vodile nastavnice-defektolozi Branka Dumnić i Biljana Marković.

19. novembar - U biblioteci se povodom Festivala dječjeg stvaralaštva "Susreti pod starom maslinom" organizovao Pjesnički karavan. Susret pjesnika i učenika škole upriličen je u 10:00 h.

22. novembar - Na uličnoj trci naša škola je osvojila 10 zlatnih, 3 srebrne i 5 bronzanih medalja i tako ubjedljivo osvojila ekipno prvo mjesto i za dječake i za djevojčice u konkurenciji Osnovnih škola iz Bara.

I razred: 1.mjesto: Aldina Ličina i Andrej Ranitović; 2.mjesto: Jaman Hajdarević;
II razred: 3.mjesto: Tarik Tošić;
III razred: 1.mjesto: Jovana Milatović i Strahinja Ranitović;
IV razred: 3.mjesto: Anđela Jelić;
V razred: 2.mjesto: Elena Savić;
VI razred: 1.mjesto: Anđela Đuranović i Belmin Hasanović;
VII razred: 1.mjesto: Teodora Petrov i Balša Milatović;
VIII razred: 1.mjesto: Matija Kisin, 3.mjesto: Jovana Junković ;
IX razred: 3.mjesto: Nikolina Mandić.

3. decembar - U školskoj biblioteci održana je prezentacije povodom 1. decembra Svjetskog dana borbe protiv side, ali i Dan osoba sa invaliditetom, pod sloganom "Jednaki smo rođeni". U integrisanom odjeljenju, realizovane su radionice za djecu uz pomoć i saradnju defektološkinja, asistentkinja u nastavi, učenika predstavnika Učeničkog parlamenta i psihološkinje. Nakon radionica učenici integrisanog odjeljenja i učenici koji nastavu pohađaju po inkluziji na bini škole govorili su stihove pjesama,a učenici VI razreda, članovi Dramske sekcije, koje su pripremale nastavnice Jelena Boričic i Vera Milačić - Brkanović izveli su predstavu "Kapetan Džon Piplfoks".

21. decembar - Učenik Dušan Simić osvojio je III jesto na Opštinskom takmičenju iz biologije (mentor: nastavnica Enisa Belkić).

25. decembar - Za vrijeme 3. i 4. časa našu školu posjetili košarkaši KK "Mornar" iz Bara koji su se družili sa našim učenicima. Ovom dešavanju su prisustvovali i učenici koji su u prethodnoj školskoj godini osvojili I mjesto u košarci na Državnom sportskom školskom takmičenju, u organizaciji Ministarstva sporta, kao i učenici jednog odjeljenja I razreda.

26. decembar - U našoj školi održan je tradicionalni Humanitarni bazar.

5. mart - Na 15. Međunarodnom sajmu obrazovanja "Putokazi" u Novom Sadu u kategoriji srebrna medalja, zlatna medalja i velika zlatna medalja danas, 04. marta 2020. godine, OŠ "JUGOSLAVIJA" je uručena VELIKA ZLATNA MEDALJA, shodno kriterijumima Pravilnika kojima se vrednovao rad škole u periodu 2017 - 2020. godina. Nagradu je primila direktorica škole, mr Biljana Vukmanović. Sve oblasti rada škole, prema propisanim kriterijumima, vrednovane su najvišom ocjenom a ocjenjivanje je vršila imenovana Komisija. Ovo veliko međunarodno priznanje je rezultat i sublimacija truda, predanog, profesionalnog i timskog rada zaposlenih, uspjeha naših učenika, ali i podrške i saradnje roditelja, lokalne zajednice i svih subjekata sa kojima je škola uspješno sarađivala na različite načine.

6. mart OŠ "Jugoslavija" Bar je pjesmom, igrom, recitacijama i skečevima obilježen međunarodni Dan žena. Učenici i njihove nastavnice realizovali su 2 programa za učenike i goste: prvom programu su učestvovali učenici I i II razreda koje su uvježbavale vaspitačice Ana Dević i Sandra Đuković, recitatori III-2 (mentor: nast. Sanja Đuričić) i recitatorska sekcija IV razreda (mentor: nast. Katarina Vasović), a u drugom programu kojem su prisustvovali učenici VI-IX razreda i gosti škole govorilo se o pravima i životu žena, njihovim postignućima i borbi za ravnopravnost(učenici bibliotekarske sekcije koje je pripremala nast. Ljiljana Omerdić). Članovi hora pod rukovodstvom nast.Violete Jaramaz divnim pjesmama posvećenim ženama doprinijeli su opuštenoj atmosferi, a svoja recitatorska umjeća pokazali su učenici nast.Dalile Mujić i članovi Jezičkog teatra za engleski jezik (mentor: nast.Duška Nedović).

SJEĆANJE NA KOLEGU DUŠKA ĆIPRANIĆA

Posljednji pozdrav

Teško je još uvijek, a biće teško i zauvijek, pomiriti se sa činjenicom da Duška Ćipranića više nema na ovom svijetu.

Nema ga, a mi još svi osjećamo da je tu negdje, sa nama. Očekujemo da ga zateknemo u zbornici na svom starom mjestu, da ga sretnemo u hodniku škole, da nas ujutro sačeka u holu dok sjecka već odštampane kontrolne zadatke, da zovne da mu se pridružimo u šetnji ili bilo kakvom druženju. Još čekamo da javi kad će biti neka dobra pozorišna predstava, film ili koncert i okupi nas da provedemo još par trenutaka zajedno, uživajući u životu. A znali smo unaprijed da će svako druženje sa njim biti uživanje, jer i kad neki od nas nisu baš bili raspoloženi, on bi ubrzo ″podigao″ atmosferu. Svako je od njega dobijao ono što mu je bilo potrebno, imao je i volju i talenat da otkrije šta treba i mlađima i starijima i da im to nesebično.

Učenici su ga obožavali, mada nikad nije bio pretjerano blag u ocjenjivanju. On je uvijek znao da nađe nešto interesantno i zabavno da ih angažuje i motiviše.

I sa svim članovima kolektiva je imao dobar odnos, poseban za svakog. I svako od nas je osjećao kao da ima njegovu nepodijeljenu pažnju, beskrajnu naklonost i pomoć kada god je potrebna. Nosio je u sebi beskonačan duh i um, pronicljivost, dječačku radost i radoznalost, a sada sve to i dalje osjećamo negdje u eteru oko nas.

Pretpostavljam da svako od nas ima u glavi još bezbroj divnih uspomena i sjajnih momenata druženja sa Duškom, ali sve što mislimo i osjećamo našli smo, a mislimo da će pronaći i svi koji su ga znali, u stihovima velikog poete Mike Antića. Njegova ″Besmrtna pesma″ kao da je pisana baš za našeg Dula…

Besmrtna pesma

Ako ti jave: umro sam,
a bio sam ti drag,
onda će u tebi
odjednom nešto posiveti.
Na trepavici magla.
Na usni pepeljast trag.

Da li si uopšte ponekad
mislio šta znači živeti?

Ako ti jave: umro sam
evo šta će biti.

Hiljadu šarenih riba
lepršaće mi kroz oko.

I zemlja će me skriti.
I korov će me skriti.
A ja ću za to vreme
leteti visoko...
Visoko.

Zar misliš da moja ruka,
koleno,
ili glava
može da bude sutra
koren breze
il' trava?

Ako ti jave: umro sam,
ne veruj
to ne umem.

Na ovu zemlju sam svratio
da ti namignem malo.
Da za mnom ostane nešto
kao lepršav trag.
I zato: ne budi tužan.
Toliko mi je stalo
da ostanem u tebi
budalast i čudno drag.

Noću,
kad gledaš u nebo,
i ti namigni meni.
Neka to bude tajna.
Uprkos danima sivim
kad vidiš neku kometu
da nebo zarumeni,
upamti: to ja još uvek
šašav letim, i živim.

Miroslav Mika Antić

OPROŠTAJ OD NASTAVNIKA

Nije lako pisati o osobi koja više nije sa nama. Imam osjećaj da riječi nisu dovoljne.
Nastavnik Duško je svima bio omiljeni, bez obzira na to što je predavao predmet koji djeca inače ne vole. Pored njega mnogi od nas su zavoljeli matematiku. Svakom učeniku je uvijek izlazio u susret i svakome je htio da pomogne i pojasni šta god je bilo nejasno. Volio je da se šali. Često bi nas nasmijao i oraspoložio u najgorim trenucima. Bio je pravedan. Svakoga od nas je jednako poštovao kao učenika. Pored toga, bio je i uporan. Trudio se da svakoga nauči. Ne sjećam se ni jednog dosadnog časa, uvijek bi matematiku učinio zabavnom i zanimljivom.
Ostavio je trag kod svakoga od nas. Prosto je nemoguće zaboraviti ga.

Marin Šaltić, VIII 2

Oproštojna reč je upućena osobi koja nije više među nama, ali koja živi u našim mislima i sećanjima. S jedne strane sam tužan što pišem o nastavniku koji nije više sa nama, a sa druge strane sam i ponosan što pišem o njemu. Svi smo mi poznavali nastavnika Duška Ćipranica. Mi, đaci, smo ga zvali Dule. Bio nam je nastavnik matematike, a ja sam imao i tu čast da mi bude razredni starešina. Znao je sa nama da se šali , da nas savetuje, da nas podrži i odbrani kada treba. Kada je hteo da bude ozbiljan i strog, on to nije mogao. Znao je da vikne, da nas opomene, ali mi đaci smo u njemu više videli nekog starijeg drugara, nego nastavnika. I kao razredni, i kao nastavnik matematike, znao je da priđe i posavetuje svakog đaka, da mu objasni gradivo i pomogne mu da nauči. Sa njim sam išao na izlete koje ću pamtiti zauvek.

Prošle godine početkom juna imali smo pismeni zadatak kod nastavnika Duleta. Bio je skoro kraj godine i mnogima je ta ocena odlučivala o zaključnoj. Spremio sam se za taj pismeni, odlično ga uradio i očekivao dobru ocenu i pohvalu nastavnika Duleta:

„Bravo, Dragoviću, vidiš kako sve može kad se potrudiš i naučiš..."

Nažalost, otišao je na bolovanje i nikad mi nije ocenio pismeni, i nikad više nisam čuo njegovu pohvalu. Kada sam u toku leta čuo šta se desilo, bio sam jako tužan . I dan danas kada uđem u školu, mislim da ću ga ugledati na stepenicama kao dežurnog nastavnika koji nam govori: „Polako, đeco! Ne gurajte se, mir, požurite na časove." Kada počinje čas matematike, uvek mislim , on će se pojaviti.

Dragi nastavniče Dule, mi đaci vas nećemo zaboraviti.

Lazar Dragović , VIII 5

Dragi naš nastavniče,

Prolazi vrijeme i dani se nižu uobičajenim redosljedom. I matematika je tu sa nama. Veliki udžbenik i zbirka, a mi učenici bismo mnogo više voljeli da matematike i nema, samo da Vi budete tu sa nama.
Najtužnije je počela ova školska godina... Prvi čas matematike... Kada je zvonilo za početak časa, mi smo svi gledali prema ulaznim vratima, očekujući drago poznato lice našeg nasmijanog nastavnika Dula.
Nastalo je ćutanje... Niko kao Vi nije tako lijepo znao da postavi zadatke i šalu na svoje mjesto. Nema Vas ni ovdje, ni u Nikšiću, gdje sam odlazio vikendom i redovno Vas sretao. Ozario bih se pri svakom našem susretu.
Tužna je ova jesen bez Vas. Teško je shvatiti smrt, a naročito djeci.
Gdje ste otišli bez pozdrava? Ostaje tuga i bolno sjećanje.

Vidak Perović, VIII 5

SJEĆANJE NA RADU DROBNJAK

"…Možda spava sa očima izvan svakog zla,
izvan stvari, iluzija, izvan života,
I s njom spava, neviđena, njena lepota.
Možda živi i doći će posle ovog sna.
Možda spava sa očima izvan svakog zla."
Vladislav Petković Dis

Široki osmijeh i zvonki glas su ono što je prva pomisao kada se spomene ime Rade Drobnjak. U našoj školi kao pravnik, na radnom mjestu sekretara škole, provela je deset godina, a sjećanja na nju bude uspomene na plemenitu i vedru osobu snažnog karaktera, uvijek spremnu za šalu, ali savjet i podršku. Kao veliki znalac svoga posla ostavila je duboki trag jednog profesionalca, sa ogromnim srcem i najljepšim osmijehom, od koga smo imali šta da naučimo. Njena odmjerenost i domišljatost svaku nerješivu situaciju činili su rješivom, a svojim samopouzdanjem svima oko sebe bila je oslonac vrijedan divljenja. Njen smisao života, ponos i vodilja bila je kćerka Katarina. Pričala je o njoj sa posebnom emocijom, najtoplijim pogledom jedne majke i sjetom, kada je pošla na studije. Nije uspjela da vidi njenu fakultetsku diplomu koju je toliko iščekivala i radovala joj se. Ali, njena vjera u „Kaju", kako ju je od milja zvala, bila je veća od te diplome. Trenutke sa Radom, ispunjene njenim zvonkim glasom, pamtim kao nešto dragocjeno u svom životu. Bila je veliki čovjek. Voljela je broševe i minđuše, pričala je da ima čitavu kolekciju. A, umjela je da ih nosi. Išli su uz nju, uz njeno pravilno lice, kratku plavu kosu i crveni ruž. Imala je to, nešto, gospodstveno u sebi. Divila sam se njenoj harizmi, rado slušala kada je pričala o nekim momentima iz svog života. Najsnažniji utisak ostavljalo je poštovanje koje je u razgovorima iskazivala prema svojim roditeljima i bratu. To je ono nešto, tradicionalno, na čemu se nekada gradio temelj svake porodice, a ona je to imala u sebi. Iz tog tradicionalnog ponikla je u kvalitetnog čovjeka koji je znao šta su prave vrijednosti, istinski ih poštujući. Sigurna sam da više nikada neću upoznati osobu poput Rade Drobnjak. Hvala joj za svaku riječ podrške i vedrinu kojom je plijenila, za sve što je i kao zaposleni u školi i kao čovjek ostavila za sobom. Nekada mi se još uvek učini da će se onako vragolasto pojaviti na vratima kancelarije i osmjehnuti se... Život je kratak, a ona je zaslužila da ga živi. Prema Radi nije bio pravedan. Zaslužila je još jednu šansu - i mnogo više od toga.

Biljana Vukmanović, direktorica škole

NAŠI DRAGI PENZIONERI
Milica, Milenko i Dragan

Kolektiv Osnovne škole „Jugoslavija" ponosan je na tri prosvjetna radnika koja su svoj radni vijek povetili djeci i nesebično ga potrošili vaspitavajući i obrazujući generacije, koje su danas zreli ljudi.

„Nastava je mnogo lakša nego vaspitanje. Za nastavu se mora samo nešto znati. Za vaspitanje se mora nešto biti."
Adalbert Stifter

„Duša ozdravi kad je sa djecom."
F.M.Dostojevski

"Pravilan odgoj je onaj koji izvlači iz svakoga ono što je najbolje. "
Mahatma Gandi

"Nemoguće je djecu pravilno vaspitavati ako oni koji ih okružuju nijesu dobro vaspitani." Robert Oven

Autoritet koji se pamti

Iz ruku učiteljice došli smo u ruke nastavnika, a od njih se najviše istakla nastavnica Milica Džaković, naša razredna.

Nastavnica Milica je bila autoritet i svi smo je cijenili i poštovali. Željela je da nam prenese svoje veliko znanje i trudila se da svaku lekciju dobro razumijemo. Od nas niko posebno ne voli matematiku, ali se nastavnica trudila da nam taj predmet približi i učini zanimljivijim i lakšim. Voljela je sa nama da priča i uvijek nam je davala pravi savjet. Rješavajući naše dileme, pomagala nam je da se snađemo u školskom okruženju, ali i u životu. Nije nas učila samo matematici, već i da postupamo kao pravi ljudi, da poštujemo druge i podržimo se međusobno. Kada je bila stroga, znali smo da je to za naše dobro. Nijesmo imali sreću da nas nastavnica Milica isprati do polumature kao mnoge prethodne generacije, ali je i ove dvije godine dovoljno dug period da nju, časove matematike i njene savjete, pamtimo kao nešto lijepo i drago.

Čestitamo Vam odlazak u penziju, neka Vam penzionerski dani donesu mir, radost i dobro zdravlje. Hvala Vam za sve što ste učinili za nas. Nedostajete nam...

Vaše VIII 4

Milice,
Hvala za sva matematička znanja, životne lekcije, jedinice i petice, brojke, matematičke mozgalice, vjerovanja da može bolje i više, za sve rezultate, napore, vrijednosti kojima si učila djecu, savjete, kritike, za svaku tišinu, pažnju i zalaganje, red i rad u „sedmici"...

„Matematika to je jezik kojim govore sve prirodne nauke. Ne postoji nijedna matematička oblast, ma kako ona apstraktna bila, koja se ne bi mogla primijeniti na pojave realnog svijeta."
Nikolaj Lobačevski

„Čovjek je kao razlomak čiji je brojilac ono što jeste, a imenilac ono što misli o sebi. Što je imenilac veći, razlomak je manji."
Lav Tolstoj

Posvećeno našem kolegi i pedagogu Milenku Klisiću
/od skoro penzioner/

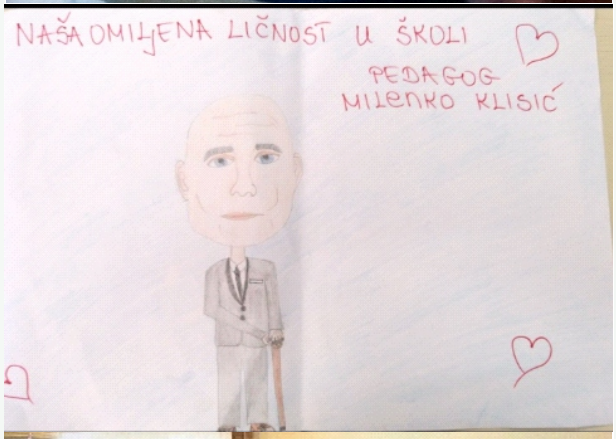

Od svog dolaska na mjesto pedagoga u školi "Jugoslavija", Milenko je važio za plemenitog i mudrog čovjeka. Znao je da prigrli kolege i učenike u duši, osjećanjima, nadi, vjerovanju, radu, i tako iz generacije u generaciju do odlaska u penziju. Kroz svoj radni vijek, na njemu svojstven nenametljiv način, obilježio je sva dešavanja u školi i bio "srođen" sa svojom školom "Jugoslavija". Sa ponosom je isticao da njegova škola nosi najljepše ime i za učenike, kao i nas zaposlene, znao je da kaže: "Mi, Jugosloveni…". Često je pričom oživljavao sjećanja na neka "bolja i ljepša vremena" iz bivše zajedničke zemlje i uspijevao i mlađe da zainteresuje da ponešto saznaju o tome.

Poslije petnaest godina zajedničkog rada u istoj kancelariji mogu slobodno da kažem da je moj kolega Milenko čovjekoljubiva gromada i "nešto" više od toga, a to "nešto" je višestruko i raznorodno.

Pored toga što je dobar čovjek, Milenko je izvrstan pedagog, stručno obrazovan i zainteresovan da unapređuje položaj i status svoje profesije. Uvijek gord i spreman da iznese svoje mišljenje ne povlađujući nikome. Na smiren i staložen način je rješavao svaku problemsku situaciju, a bilo ih je podosta u dugogodišnjem pedagoškom iskustvu. Pretpostavljam da je u tim najtežim momentima i drugima ulivao sigurnost kao što je meni. Naprosto je reagovao onako kako treba, bez nervoze i previše opterećenja, a opet sve je postizao i sve mu je "išlo od ruke". Njegova smirenost je prirodan odnos prema životu, a ne proizvod učenja, na čemu su mu mnogi zavidjeli otvoreno žaleći što ne posjeduju takav stav.

U radu sa djecom, takođe, opušten i spontan. Sve se moglo riješiti, najčešće kroz šalu i opuštanje, kao na primjer: "Dobar dan, delijo momačka!", "Odakle si ti sivi tiću?", "A od kojih ti je majka?", "Jesi li ti što doručkovao?", "Ko te to naljutio?" i sl. Znao je na trenutake da ih zbuni pitanjima tipa: "Čegović si?", "Jesi li vuk ili lisica?", "Veselo ti oko koje vidim, a i oko koje te gleda!", "Što misliš koliko ova prostorija ima kvadrata?", "Kada je bila Barska bitka?" i sl. A, onda bi se uozbiljio i povukao nevidljivu, ali jasnu liniju distance pedagoga i učenika, a koju učenici za sve vrijeme našeg rada nisu ni u jednom momentu prešli. U učenicima je gledao ljude, bića koja griješe, vole, zbijaju šale, igraju se, uče, misle, maštaju… Moja saznanja govore da je učenicima razgovor sa pedagogom Milenkom bio poprilično izazovan, pošto je prevazilazio klasičan profesionalni šablon.

Milenko je darovit usmeni pripovjedač, pun šarma, veliki poznavalac istorije, posebno njegove Crmnice i njene tradicije i običaja. Crmnica je njegova vječita riznica raznolikih sadržaja i interesovanja i inspiracija u razgovorima. Nedostaju mi njegove živopisne priče iz kojih isijava filozofija života ponikla iz iskustava običnog čovjeka iz naroda.

Ono „nešto" izvan već rečenog je i Milenkova mudrost koja je našla utočište u onoj narodnoj maksimi "*Svemu treba mjera"* i kao takva odiše životnošću. Dalje, Milenko je i dobar šahista, i pčelar, i pažljiv sagovornik, obožavalac Novaka Đokovića i, iznad svega, kao što sam već pomenula, iskren drug i prijatelj kolegama, učenicima, ljudima.

Našem pedagogu i kolegi Milenku,
Želimo ti da u životnim radostima i porodičnom zadovoljstvu provodiš penzionerske dane još mnogo, mnogo godina!
Pozdravljaju te tvoji „Jugosloveni".

Milanka Radović, koleginica

Смотра хорова града Бара, мај 2018. године

Ова школска година је много другачија од досадашњих јер је наш колега Драган Ункашевић отишао у пензију. Свој рад у овој школи је обиљежио његов ведар дух, практичност и љубав према музици, дјеци, настави...Много распјеваних састанака актива, али и озбиљног рада је сада иза нас у носталгији. Као неко ко је своје прве кораке педагогије и рада са дјецом почео у овој школи са сигурношћу могу рећи да је колега Драган, са својим очинско-другарским ставом, дугогодишњим искуством и ауторитетом утицао на мене и пренио љубав према дјеци, настави и умјетности. Не може се описати његова неизмјерна љубав према музици, умјетности, јер он се не бави само музиком већ и сликарством, што га чини не само изврсним човјеком, педагогом већ и изврсним умјетником.

Данијела Дробњак
Проф. Ликовне културе

Кроз музику смо Вам хрлили у сусрет, кроз њу сте нам изражавали своја расположења. Увијек смо могли да рачунамо на Вас. Имали сте разумијевања за нас и праштали нам несташлуке. Били сте наставник којег је сваки ученик само могао пожељети. Некада сте били и строги, али сада смо схватили да сте такви били зато што сте жељели да ми одрастемо у поштене и одговорне људе. Много генерација сте извели на прави пут и свима сте показали праве вриједности које треба да красе једног човјека. Свака Ваша ријеч је као нота остала урезана у нашим мислима.

Ваше IX 4

Из кабинета Музичке културе - о колеги Драгану Ункашевићу

Школска 2019/20. година, највише ће се, нажалост, памтити по томе што нас је из школских клупа и учионице истјерала опасност по здравље, која је то учинила у свим земљама свијета. Памтиће се и по неуобичајеном начину припреме обиљежавања Дана школе и самом Дану школе " на даљину".

Међутим, мени лично, овогодишњи Дан школе остаће другачији од свих прошлих и будућих, највише по томе што први пут креирам и припремам музичке и хорске тачке без сарадње са колегом Драганом Ункашевићем. Одлазак у пензију је нешто што се честита, са жељом да се у њој још пуно година ужива, и није за туговање, али ипак препознајем у себи трагове сјете што не радимо заједно хорске пјесме.

Колега Драган Ункашевић је свој радни вијек у најдужем периоду везао за нашу школу. У школи "Југославија" радио је од њеног оснивања и припада првом саставу. Наставничког вијећа школе. У вријеме када је почео да ради, био је веома мали број високообразованих наставника Музичког васпитања, тако да је својим радом веома значајно подигао ниво квалитета наставе из области музике, и у учионици и кроз ваннаставне активности.

У ствари, он је поставио темеље савремене наставе Музичког васпитања, који су били погодна полазна тачка за све млађе колеге, па и за мене.

До 1996. године, за цјелокупан музички живот наше школе је био одговоран и заслужан Драган. Кроз интересантну наставу, хорску секцију, плесну школу и јавне наступе, у континуитету је стварао и градио свој углед и учинио да наша школа буде, по музичком стваралаштвом препозната у граду, па и шире.

У току двадесетогодишњег заједничког рада, у музичким пројектима је увијек била присутна размјена Драгановог талента, идеја и богатим искуством потврђених метода рада, са мојим методама "нове генерације".

Уз велико поштовање и уважавање, мом колеги Драгану желим још пуно здравља, породичне среће, лијепе године испуњене добром музиком у добром друштву.

Виолета Јарамаз
проф. Музичке културе.

Полуматура, мај 2015.године

ДОБИТНИЦИ НАГРАДА ФОНДА ЗА ТАЛЕНТЕ

Министарству просвјете пристигло је укупно више од 2,5 хиљаде пријава за Фонд за квалитет и таленте, из кога се додјељују годишње награде најбољим наставницима и ученицима, а то је двоструко више у односу на прошлу годину, када је стигло преко хиљаду пријава. Ове године се за награде, у само двије категорије, пријавило око 620 наставника и 610 ученика основних школа. Комисија за израду конкурса и вредновања понуда за додјелу средстава из Фонда за квалитет и таленте, на основу приложене документације кандидата за школску 2018/2019. годину, наградила је сљедеће ученике и наставницу наше школе:

у категорији **„Награда ученику основна школа“**, награђени су ученици: **Анастасија Голић VIII1, Марин Шалтић VIII2, Аврам Божовић IX5** и **Миљана Влаховић,** IX разред школске 2018/2019. године, сада ученица I разреда Гимназије „Нико Роловић“ Бар. У категорији „**Награда наставнику наставници основне школе**“, као и прошле године, награђена је наставница **Мирјана Вучинић.**

Честитамо награђеним ученицима и наставници Мири.

Анастасија Голић, VIII 1

Анастасија Голић, ученица осмог разреда, добитница је награде из Фонда за квалитет и таленте - „За одличан ПЕТ.” У досадашњем школовању имала је одличан успјех (5.00) . У основној музичкој школи је остварила запажене резултате - на Међународном сусрету флаутиста ,,Тахир Куленовић'' , од 21. до 24. фебруара 2019. године осваја прво мјесто, а затим и на Међународном такмичењу флаутиста ,,Миодраг Азањац'' , исте године, осваја прво мјесто. Учествовала је у бројним квизовима и школским такмичењима. У току претходне године је уествовала и на међународном такмичењу Willkommen за енглески језик, као и на Cambridge Assessment такмичењу. Учествовала је и у раду Ђачког парламента школе. Активно се бави спортом, те је запажен резултат, треће мјесто, остварила 2019. године на рукометном такмичењу у оквиру Школских спортских игара Црне Горе.

Аврам Божовић, IX 5

Аврам Божовић, ученик деветог разреда наше школе, добитник је награде из Фонда за квалитет и таленте - „За одличан ПЕТ.” У досадашњем школовању имао је одличан успјех (5.00) . Завршио је основну музичку школу, свира клавир и 2014. године освојио је II награду на Међународном музичком такмичењу. Учесник је едукативних кампова Савеза извиђача Црне Горе, одреда „Јадран“ из Бара. Био је члан Ђачког парламента у VII и VIII разреду. Бави се спортом од првог разреда. Члан је ОК „Галеб“ Бар, са којим је остварио успјех у Пионирској лиги 2017/2018. заузевши I мјесто и 2018/2019. II мјесто. Учествовао је у Еко-мини одбојци. На бројним турнирима у Новом Саду и Обреновцу је са својим клубом постигао запажене резултате.

Члан је пионирске репрезентације Црне Горе и наступао је на квалификационом турниру за првенство Европе 2019. одржаном у Игалу. Учествовао је на Балканском првенству 2018. у Турској и Балканском првенству 2019. у Бугарској. Од трећег разреда са школском одбојкашком екипом на Општинском, Регионалном и Државном такмичењу освајао је прва мјеста. Као капитен на првенству основних школа у одбојци 2019. проглашен је за најбољег играча. На школском атлетском такмичењу (Трофеј школе - маратон) освајао је прва мјеста 2013, 2014, 2015, 2018. и 2019. и 2017. године треће мјесто.

Марин Шалтић, одличан ученик осмог разреда наше школе, добитник је награде из Фонда за квалитет и таленте - „За одличан ПЕТ.” У току претходне школске године, освојио је треће мјесто на школском такмичењу из шаха, а затим прво мјесто на школском такмичењу из математике. Након успјеха на школском такмичењу из математике, услиједио је најбољи резултат - прво мјесто на Олимпијади знања, која је одржана 11.05.2019. (ментор: наставник Душко Ћипранић). Освојио је и друго мјесто на шаховском турниру под називом “Матирајмо отпад”, а друго мјесто на Регионалном текмичењу екипно. Учествовао је и на квизовима из бројних предмета и у квизу "Колико познајеш свој град " . Члан је математичке и географске секције наше школе.

Марин Шалтић, VIII 2

Polina Belkina, VI 4

Dušan Drobnjak, VI 2

SA ČASA LIKOVNE KULTURE
NASTAVNICA DANIJELA DROBNJAK

Anja Vojvodić, IX 2

Ana Pantović, VI 3

TREBA MI SAMO DA BUDEM DIJETE

Desi se nešto u mom životu.
ne znam šta neću, ne znam šta hoću.
kažem nešto, kao sve znam,
a već sjutra od toga me blam.

Ponekad ćutim, tako mi fino,
zaboravim na sve živo.
ponekad viknem iz čista mira,
a samo mislim: "Šta me to dira?"

Jednako tako muči me djeda,
ponavlja danima sve od reda:
"Moraš da slušaš, moraš da učiš,
ne smiješ svoju mamu da mučiš…!"

Ne shvatam neke drugare svoje,
šapuću, pričaju ko je šta rekao,
ko da je važno, neću da znam.
Želim ljudima svim šansu da dam.

Ne mogu više da slušam svašta.
Ne može glava sve da prašta.
Hiljadu riječi u meni se budi,
Neću da budem kao ti ljudi!

Najteže mi je kad me tata
oštro prekine: "Ti si bahata!"
Ne dam suzi da mi kane,
sklizne u oluju s druge strane.

On ne zna, u meni je svašta,
vrišti, moli, smije se, prašta.
Čuj i ti tata i cijeli svijete,
treba mi samo da budem dijete!

Ernela Bahović, VIII 3

Dušan Milićević, VI 4

Anja Čabarkapa, VIII 3

Esra Renda, VIII 5

UČI DOMA

Polina Belkina, VI 4

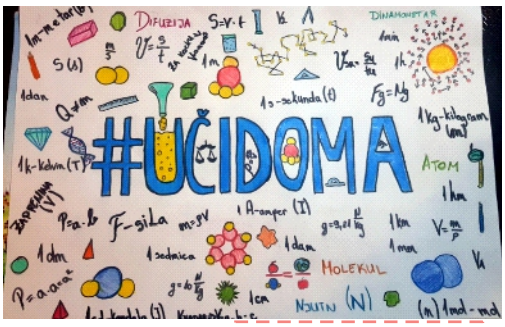

Andrea Marljukić, VII 4

IX 1

Ево ме на крају стазе дуге девет година. Веома бурно доживљавам ове значајне тренутке свог дјечачког живота. Осјећања су ми страшно помијешана и на тренутке збуњујућа. Радујем се што завршавам основну школу, а тужан сам што се растајем са својим драгим наставницима, друштвом из одјељења, пријатељима из школског дворишта, секције, клуба...

Расли смо увјерени да је цијели свијет наш и да нашој срећи нема краја. Дијелили смо ужине у школском дворишту за вријеме великог одмора, радовали се сваком успјеху и заједно туговали због сваког неуспјеха. Спремали смо чувене пушкице за преписивање, дијелили тајне и вјеровали да ћемо вјечито остати заједно. Мислили смо да је наше мјесто код трафике најљепши замак једног срећног дјетињства. Ту смо сањали своје ружичасте снове, чашћавали кока-колом и сладоледом другарице из школе и пјевушили пјесме. Ријетко смо се међусобно свађали.

Уз нас је била наставница Ивана, сјајна разредна, и сви смо увјерени да је она незаборавна, строга, али правична, као прави родитељ. Увијек је била ту за нас, да мотивише и похвали. Извлачила је максимум знања и доброте из наших личности и немира. Она ће остати вјечито свијетла тачка наших успомена.

Нисмо ни осјетили да смо одједном одрасли. Растајемо се. Као птице разлетјећемо се на све стране. Радост и бол загрлили су нас у исто вријеме. Пред животном раскрсницом стојимо помало збуњени.Збогом, школо моја. Памтићу те заувијек. Збогом мојих четрнаест година. Збогом, дјетињство. Осјећам да је мој корак дужи и сигурнији. Води ме у живот и непознато.

Нешто велико, свето и свијетло остаје иза мене. Срећан сам што су ријечи великог пјесника дотакле моју још дјечију душу: „Од колијевке па до гроба, најљепше је ђачко доба."

Стеван Миловац, IX 1

Сећам се тог првог дана у школи. Стајали смо у реду по двоје радознало гледајући једни друге. Владо, наш учитељ, био је брижан, понекад строг и јако се трудио да нам пренесе знање и научи нас истинским животним вредностима. Кроз ових девет година школовања делили смо лепе и оне мање лепе тренутке нашег одрастања. Заједно смо страховали од контролних задатака и заједно се радовали екскурзијама. Моји другари, учитељ, разредна Ивана и сви лепи тренуци остаће заувек у мом сећању.

Сташа Кривокапић, IX 1

Крај је деветогодишњег школовања. Некако то тужно звучи, колико год смо сви то прижељкивали.

Не могу да се не присјетим, ситних, несигурних корака ка учионици у првом разреду, сусрет са учитељем Владом. Висок, спортиста, свима нам је био узор и ауторитет. Темеље знања дугујемо њему. Увијек ћу му бити захвалан што ме научио да будем добар човјек да поштујем друге и пружам своју несебичну помоћ и подршку. Ниједног тренутка нисам осјетио да нас дијели по било чему. Сви смо били његова „дјеца" којима је давао своје знање и савјете како да будемо бољи и борци кроз живот. Другари у клупи, сви живахни, раздрагани... Сада, када помислим, можда учитељу није било лако са нама. Са колико труда и стрпљења треба обуздати сву ту енергију и различите карактере. Наравно, дјевојчице су увијек биле најбоље. Имали смо заједничке догодовштине и ситне враголије које не могу никоме наудити. Како је вријеме пролазило тако су се мијењали изазови у одрастању, постали смо грубљи. Имали смо среће да нас је у том периоду преузме разредна, наставница Ивана, правична, окренута нама, заштитник, савјетник. У исто вријеме је захтијевала одговорност и поштовање једних према другима као и према осталим наставницима.

Завршава се моје деветогодишње школовање. Остају нам лијепа сјећања на другаре, учитеља и наставнике и сјета што се растајемо.

Милан Шћепановић, IX 1

За ових девет година моје одјељење је показивало само позитивне особине, искреност и добродушност. Током школовања упознала сам многе особе које су ми постале веома драге. Срећна сам што могу да их назовем својим пријатељима. Дружећи се са њима схватила сам колико је важно имати пријатеље поред себе. Наш учитељ Владо нас је научио много чему. Имам доста лијепих успомена са њим и мојим одјељењем. Наша разредна Ивана је увијек била уз нас и бранила нас је када бисмо урадили нешто непромишљено. Срећна сам што је управо она била наша разредна.

Александрина Сорокина, IX 1

Моје IX 1

Сјећам се сваког нашег часа, свих наших разговора, мојих ријечи упућених вама. Била сам истрајна и упорна у томе да сјутра будете прије свега добри људи, паметни, са пуно поштовања, одговорности и емпатије. Покушала сам, а надам се и успјела, да усадим у вас све оно шта краси једног доброг човјека.
Гледала сам вас како желите што прије да одрастете. Запамтите, безбрижност коју имате сада је непроцјењива, искористите је, уживајте у њој. Моју "заштиту" сте одувијек имали, то сте и знали, што је с времена на вријеме довело и до малог опуштања. Али нека, дјеца сте, и треба, кад ћете, ако нећете сада?! Као одјељенски старјешина тражила сам од вас максималну посвећеност једно другом, да штитите друге прије свега од себе, тако ћете најбоље пазити на нашу малу заједницу. Ваше поштовање и искреност сам имала. Хвала вам на томе. Памтићу вас као генерацију која ми је дала много успомена! Добро размислите којим ћете путем крочити, јер ће он умногоме креирати вашу будућност. Недостајаће ми ваши искрени осмијеси, јер ипак са генерацијом 2019/2020. сам провела 7 година, као наставник формално пет, али памтим сваког ђака ове генерације још од трећег разреда када смо дијелили салу три пута недељно. Довољно ми је да вас погледам, сваког од вас у душу знам, и да видим како вријеме лети.

Драги млади људи, ово није растанак, ово је тек почетак! Побједници смо били, побједници останите! Испуните своје вријеме оним што вас чини срећним. Воли вас ваша разредна, Ивана Вукићевић.

ДОШЛО ДОБА ДА СЕ РАСТАЈЕМО, УВИЈЕК ЋЕМО ДА СЕ ПРИСЈЕЋАМО...

Било је то прије 9 година, 1. септембар 2011. године, кад по први пут у школске клупе крочише 23 насмијане, мале дјечије главице. Збуњени, преплашени, али срећни што су коначно и они постали ђаци. Стидно изговараше своја имена: Филип, Дарис, Ермина, Милан, Сташа, Данило, Милица, Асмир... У првом разреду кад смо се упознавали, гледали су ме као свог учитеља, али убрзо у другом, па трећем, четвртом и петом разреду тај однос је више постао другарски. Научили смо заједно прва слова, прве бројеве, да пишемо, рачунамо, смијали се заједно, туговали, дијелили и лијепе и ружне тренутке, али све кроз договор и разумијевање. Тежак је био тај 13.јун 2016.године кад смо задњи пут били на часу у учионици, растали смо се уз по неку сузу, али и славље и сјећање на све лијепо што смо имали у тих 5 година, са сазнањем да ћемо се и даље гледати у нашој школи. Није било дана да они и даље нису долазили да посјете свог учитеља и да виде нове ђаке који су њих замјенили у школским клупама. Полако су оне мале дјечије главице порасле и сад су већ стасали у момке и дјевојке који крећу у неке нове побједе ван наше школе. Драго ми је што је пуно њих усвојило здрав начин живота од свог учитеља и већ их гледам на спортским теренима као праве спортисте, поносан на њих. Живот пише неке нове странице, па тако дође и тај дан кад ће заувијек напустити ђачке клупе наше школе и полако кренути у живот као момци и дјевојке, гдје ће кренути да савладају неке нове животне изазове. Остаје ми, да их памтим по њиховим осмјесима, дјечачким чуперцима и дјевојачким репићима.
Моје IX 1, желим вам сву срећу и успјех на свим животним пољима, да ми будете срећни, успјешни и остварени у свим животним изазовима и да се увијек сјећате наших прелијепих тренутака и ваших првих ђачких дана!

ВАШ УЧИТЕЉ ВЛАДЕ!

Прича почиње ту: први разред, прво један, прва обавеза. Тада се појавио човјек кога ћемо сви заувијек памтити, наш учитељ. Он нас је од првог дана учио, не само васпитању и образовању, већ и међуљудским односима, заједништву. Учени смо да дијелимо са оним који нема, да се другачијима од себе не ругамо, да прихватимо критику, да саслушамо и уважимо. Када је нашем дружењу са учитељем дошао крај након петог разреда, наша нова разредна, Ивана, нас је једнако посвећено учила правим вриједностима.

Милица Дабановић, IX 1

МОЈЕ IX 2

Размишљам о деветогодишњем школовању... Сјећања се нижу, успомене оживљавају. Пловим кроз вријеме снагом младалачке маште. Као да је јуче било кад смо се први пут срели, срамежљиво упознавали, дијелили тајне, осмјехивали се првој симпатији или заплакали због оцјене. Све ми је то сад тако драго, блиско, мами осмијех и сузу у исто вријеме.

Било је то незаборавно заједничко деветогодишње путовање. Стигли смо до раскрснице и вријеме је да свако крене својим путем, у потрагу за својом срећом, да закорачимо храбро у неке нове авантуре.

Заједно, као дружина IX 2, могли смо учинити све. За нас немогуће није постојало. Расли смо увјерени да ћемо мијењати свијет, учинити га бољим. Наша слога, могла је разбити сваку препреку која се нађе на путу. Смишљали смо несташлуке, оне безазлене, дјечије, сањали исте снове, заједно се радовали успјесима, заљубљивали, туговали, понекад свађали, па одмах мирили. Дијелили смо добро, али и тугу, једни другима пружали безусловну подршку. Неискварено, дјетиње, знали смо у свему видјети и наћи само радост, искру љепоте и среће.

Вријеме је пролетјело брзо, неосјетно. Живот нам отвара нека нова поглавља. Растајемо се, али носимо са собом кофер пун успомена. Заувијек ће живјети у нама сјећање на безбрижне дане дјетињства проведене у школским клупама. Па ко да заборави презнојавање за вријеме писменог, преписивање задатака, добацивање "пушкица", добронамјерне критике и пријекоре наставника? Позната књижевница Хелен Келер написала је: "Радије бих ходала са пријатељем у мраку, него сама на свјетлу." Девет година дружења научило нас је значају пријатељства.

Моје IX 2, завршена је још једна школска година. Овог септембра неће нас окупити звоно. Тражите своју плаву звијезду, не одустајте од снова, устајте послије пораза, хрлите храбро животу у сусрет, стварајте неке нове успомене. Ове наше, заједничке, сигурна сам, неће моћи никад да изблиједе.

Ања Војводић, IX 2

Сјећам се малих, слатких, паметних глава. Увијек ведри и насмијани, радознали и занимљиви. Жељни знања и искреног дружења.
Било је право задовољство дружити се са њима. Желим им срећан пут кроз живот на којем ће постати добри људи великог срца.

Учитељица

Гордана Раткнић

Драго моје IX 2,

Растајемо се у необичним околностима, које нису зависиле од нас. Ипак, двије године интензивног дружења са вама обојило је моју душу успоменама и емоцијама, па ми се чини да их је било много више.

Моји лијепи, паметни креативци, будући умјетници, спортисти, инжењери... добри људи, хвала за сва лијепа изненађења и тренутке радости по којима ћу вас памтити. Хвала што сте били ослонац и подршка кад је требало. Немојте памтити моје критике и савјете као нешто недобронамјерно, јер то је било настојање да у вас улијем не само што више школског знања, већ и чврсте критеријуме хуманости и другарства као најбољи темељ изградње ваше личности. Желим вам чврсто тле за ваше будуће кораке, јасне путоказе за ваше будуће одлуке. Желим да све оно најбоље у вама увијек наставите развијати, надограђивати, а људскост и чврст карактер, лични успјех и срећу као сигурну награду.

Воли вас ваша разредна
Јелена Боричић

Тешко је описати осјећај растанка са одјељењем. Поготово данас у овој тешкој и несвакидашњој ситуацији. Моје IX 3... Вољела бих да могу, по ко зна који пут, да им поновим све што сам им говорила ове четири године. Можда нешто и нисам, остављајући за крај. Драга дјецо, пуштам вас да кренете у нове изазове који су пред вама. Нека вас воде љубав, вјера и нада. И не заборавите једно - будите поштени борици за правду и истину. Прије свега, будите и останите ЉУДИ!

Оливера Новаковић, разредни старјешина IX 3 одјељења

Сви ми смо једва чекали да се школски дани заврше, да завршимо полуматуру, упишемо средњу школу те тако побјегенемо од дјетињства и свих успомена које носи.

Нисмо ни слутили да ће нам школске клупе, тестови, излети, друштво и све смијешне, па и не толико забавне успомене, једног дана фалити и да ћемо хтјети свих девет година опет, из почетка. Били смо несташни, незрели, безбрижна дјеца која су сада свјесна да ће поласком у средњу школу морати да се уозбиље. Растајемо се са друштвом, особама које смо гледали сваког дана, растајемо се са успоменама које остају иза нас и којих више никада неће бити, растајемо се са основном школом и свиме што она носи.

Сада, након девет година, све бисмо вратили назад, школске дане и добре и лоше јер све заједно чини једну лијепу успомену за цио живот.

Анастасија Орловић, IX 3

Драги моји,

Никада нећу заборавити наш први сусрет. И ја сам се за тај тренутак дуго припремала. Имала сам трему, била узбуђена баш колико и ви. У једном трену толико радозналих очију, знатижељних очију, помијешаних емоција...

Упознавање и дружење са вама био је прави изазов. Заједно смо расли, учили, дружили се, шалили се, смијали, понекад и љутили... али смо се увијек вољели. Са вама је сваки договор био могућ и сваки проблем рјешив. Поносна сам кад чујем наставнике како вас описују као сјајну генерацију.

Остаје жал што ћу вас рјеђе сријетати и грлити, иако знам да је вријеме да кренете у нове походе, освајате нова знања. Гдје год да вас живот одведе, знајте да ћу вас у мислима свуда пратити. Увијек ћете остати моји мали враголани.

Ваша учитељица Весна Драшковић

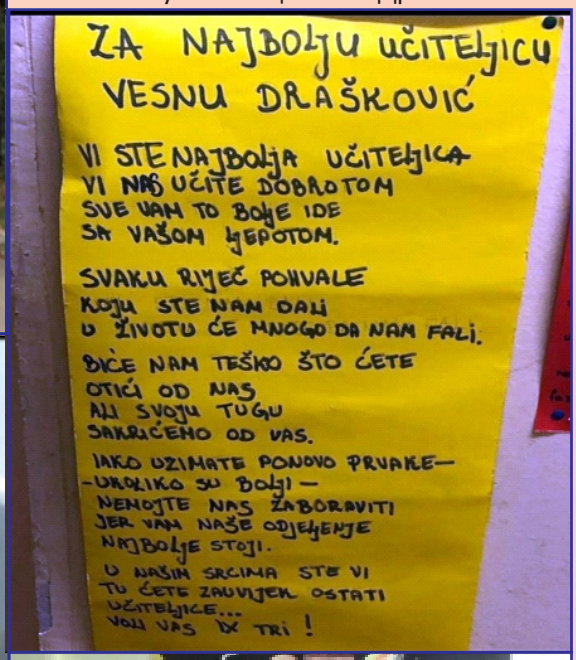

Први сусрет ученика и учитеља је непоновљиво искуство, узбуђење и ишчекивање како за ђаке, тако и за учитеља. Има у том тренутку спајања нешто непоновљиво чаробно што остаје урезано у памћењу цијелога живота. Тада, као учитељ, знате да на повјерење од поносних родитеља добијате искру коју треба сачувати, његовати и бодрити како би од ње добили несигурни пламичак који расте, који вас грије, који освјетљава пут новом младом бићу које у вас има бескрајно повјерење у свему чиме га учите. То постаје најбоља и највјернија публика вашим причама и шалама. Осјећате да свака изговорена ријеч има тежину закона природе и све мудрости свијета.

Једнога дана, послије много година ти птићи које сте брижљиво чували одлазе у неке нове пустоловине и приче, да откривају свијет о коме сте причали и ма колико вам било жао растанка желите им сву срећу на том путу.

Хвала вам ,,моји бандити" на љубави, дружењу и поштовању које сам добијао од вас, а ја вам желим да у животу раширите крила и досегнете све чему се упутите, да пламен у вама буде сунце за друге људе.

Ваш поносни учитељ
Слободан Кнежевић

Свака прича има свој крај, тако и наша. Кажу да је крај нови почетак, што, на неки начин, јесте. Упознаћемо нове пријатеље, професоре, нову школу, и више ништа неће бити исто.

Наше одјељење никада није било посебно сложно, али смо увијек били ту једни за друге да подржимо, будемо вјетар у леђа и одбранимо. Можда нисмо били сложни у многим стварима, али смо били ту када је помоћ била потребна - да се препише заборављен домаћи, и да се шапне понеки одговор на контролном задатку. Знали смо да се заузмемо за друга, јер не желимо да упадне у невољу.

Овом приликом желимо да искажемо захвалност нашим разредним старјешинама, наставнику Драгану Ункашевићу, наставници Марији Петровић Мартиновић и учитељу Слободану Кнежевићу.

Хвала вам што сте увијек били стрпљиви, знали сте како треба разговарати са нама и како нам опростити. У нашим грешкама налазили сте свијетле тачке и позитивну страну. Били смо размажени и безобразни у неким ситуацијама, али сте и поред свега тога нашли начин да нам опростите. Увијек сте били наш ослонац, наша подршка, други родитељи. Учили сте нас да будемо људи у каквој год ситуацији се нашли. Уз вас, то смо и постали. Учили сте нас да и ми опростимо другима, да не дозволимо да нас ситнице посвађају. Нисмо били најбоље одјељење, али смо се трудили да вас учинимо поноснима. Надамо се да ви то и јесте.

Иако нисмо били најбољи, знали само да вам измамимо осмијех и да вам уљепшамо тежак дан.

На крају, желимо рећи - хвала вам што сте били разредне старјешине какве би свако одјељење пожељело. Да смо имали прилику да мијењамо, не бисмо је искористили. Најбоље смо већ добили.

Дугујемо вам неизмјерну захвалност за све што сте урадили за нас.

Ваше IX 4

Драго моје IX 4,

Вријеме заиста лети када га проводите у добром друштву. Тако је мени пролетјело ових пет година са вама. Могу рећи да је то било једно незаборавно искуство испуњено јаким емоцијама, бројним активностима, занимљивим догађајима, с пуно згода и незгода... Толико различитих карактера, а опет сви једнаки у једном, а то је љубав, пажња и радовање животу. Балони, конфете, музика и пјесма, и оно најљепше осмијех, оно су по чему ћу вас памтити.

Ово је била прва етапа вашег школовања, али најдужа и најбитнија. С поносом могу да кажем да сте је успјешно завршили. Увијек сам инсистирала на одговорности, како бисте и у животу били одговорни, прво према себи, а онда и према другима. Драго ми је да сам била ваш наставник, а ове школске године и разредни старјешина. Имате посебно мјесто у мом срцу. Желим вам успјех у даљем школовању и вјерујем да ћете својим залагањем и упорношћу остварити све своје снове и маштања, на крилима љубави, честитости и поштења.

Срећно, драга дјецо!

Воли вас ваша разредна,

Марија Петровић Мартиновић

IX 5

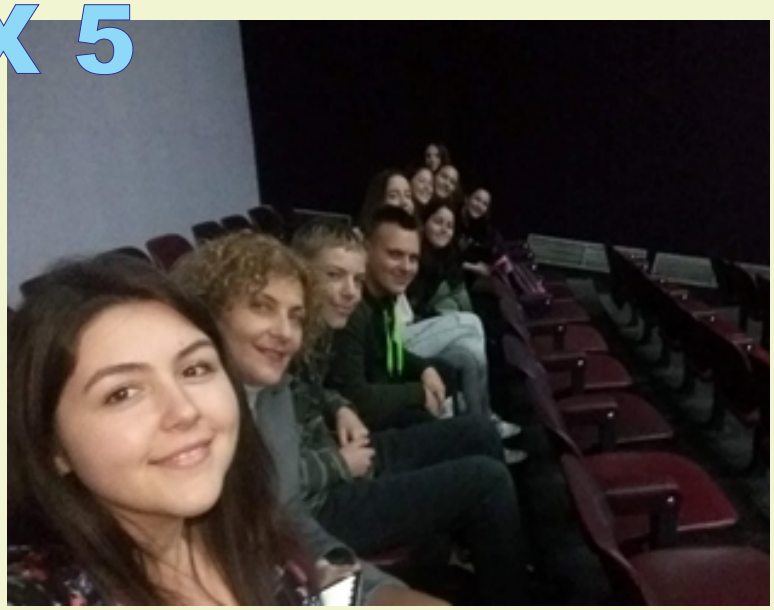

Заувијек наше IX 5

Сасвим је сигурно да школа сваку генерацију памти по ономе у чему су они били најбољи. Сигурни смо да ће им прва помисао на нас бити изузетни ученици, спортисти, али прије свега прави пријатељи.

Кажу да вријеме брзо пролази, а да ми тога нисмо свјесни. У праву су. Још увијек се сјећамо свог првог школског дана као да је био јуче. Од самог почетка нашег школовања били смо сложни, бодрили једни друге. Били смо одјељење у којем је другарство било увијек на првом мјесту, без обзира на посљедице. Били смо породица! Наш успијех никада није био најбољи, али то сада није важно јер смо научили да будемо добри људи. Безброј успомена смо створили у ових магичних девет година. Било је свега. Од тужних до лијепих тренутака, али само најљепше успомене из основне школе носићемо са собом кроз живот и увијек ћемо се радо сјећати времена проведеног у нашој „Југославији". Стојимо на раскршћу свог новог живота. Осјећамо страх и језу. Сада је крај. Од 1. септембра нећемо гледати добро позната лица. Знам, биће другара и у новој школи, али требаће им времена да заузму мјесто оних старих у нашим срцима.

Један велики дио наше породице чинили су наши наставници, наше дивне разредне Наташа Медојевић и Далила Мујић, којима дугујемо велику захвалност. Наравно и наша најбоља учитељица Вера Вучић, која нажалост није више са нама, али је увијек ту у малој кућици у нашим срцима и најљепшим сјећањима.

ХВАЛА ВАМ ДРУГАРИ, БИЛО ЈЕ ОВО ЈЕДНО ДИВНО ПУТОВАЊЕ КОЈЕ ЋЕМО ЗАУВИЈЕК ПАМТИТИ!!!
Елна Бевења, Теодора Гашић и Николета Станковић

Моја прва генерацијо, наше путовање је било кратко, али слатко. Вјерујем да сте довољно тога научили у школи, те очекујем од вас да будете прије свега здрави, добри и успјешни људи. Нека племенитост и доброта која је, сигурна сам у то, уткана у вас буде водиља ваших живота. Храбро полетите у живот и нека вас свијет пригрли истом топлином.

Ваша разредна
Далила Мујић

Одавно је познато да само дјеца могу да воле потпуно и чисто. Имала сам срећу да то осјетим када сам постала одјељенски старјешина одјељењу IX 5. Дочекали су ме живахни, несташни, радознали и помало уплашени погледи. Из године у годину су расли, сазријевали, мијењали се и бивали све бољи и успјешнији, као и наше међусобно разумјевање и повјерење. Другарство и пријатељсво међу њима је постајало све јаче и искреније. Чували су једни друге. То се видјело у свакодневним „малим" стварима, али и на излетима и екскурзији. Жељели су да се докажу на различите, дивне дјечије начине, привлачећи не само моју пажњу него и других наставника. Посматрајући их, видјела сам у њима одговорне, зреле људе. Желим да им наредно школовање буде лијепо колико је и мени било дружење са њима протеклих година. Вјерујем да ће, куд год се сремили, стићи до циља, да ће пратити и остварити своје снове, јер сигурно имају снагу и карактер за то. За крај, од њихове „строге" разредне, за моје IX5 „ОДЛИЧАН 5".

Ваша разредна
Наташа Медојевић

Интегрисано одјељење

У Зеленици, у ОШ ,,Илија Кишић", одржана је традиционална 12. Специјална олимпијада, националне игре Црне Горе. Ученици интегрисаног одјељења наше Школе учествовали су на овој спортској манифестацији која је одржана у периоду од 11.10. До 13.10. 2019. године. Учествовали су у свим спортским дисциплинама: атлетици (трчање на 50м, 100м и 200м), брзом ходању, фудбалу, стоном тенису и пикаду. Освојили су 8 медаља, од тога 2 златне, 5 сребрних и 1 бронзану медаљу. Ученике су водиле наставнице-дефектолози Бранка Думнић и Биљана Марковић.
Школу су представљали ученици: Дарис Кујовић, Едис Ељези, Славица Јововић, Виктор Луковић, Ахмед Сеферовић, Адис Хот (ученик из инклузије)

Учествовали су у свим спортским дисциплинама и постигли сљедеће резултате:

- Атлетика жене, трчање на 100м: Славица Јововић, 1. мјесто
- Атлетика мушкарци: Едис Ељези, 2 мјесто брзо ходање на 25м;
  Дарис Кујовић, 2. мјесто трчање на 50м; Виктор Луковић, 3. мјесто трчање на 50м
- Стони тенис, жене: Славица Јововић, 2. мјесто
- Пикадо, жене: Славица Јововић, 1. мјесто
- Фудбал мушкарци-мјешовите екипе: Ахмет Сеферовић, 2. мјесто; Адис Хот, 2. мјесто

Дефектолози:
Биљана Марковић
Бранка Думнић

Интегрисано одјељење

Алмедин Ћосовић

Антонио Пепђоновић

Хана Курпејовић

Антонио Пепђоновић

Дарис Кујовић

Славица Јововић

Иван Пепђоновић

Dan osoba sa invaliditetom

Učenici sedmog razreda, uz instrukcije i podršku nastavnica Vere Milačić-Brkanović i Jelene Boričić pripremili su i na školskoj pozornici izveli odlomak drame Duška Radovića "Kapetan Džon Piplfoks". Nizom komičnih scena, glumačkim umijećem i snalažljivošću na sceni, nasmijali su i zabavili svoje drugare iz integrisanog odjeljenja, kao i one koji nastavu pohađaju po inkluziji, pokazavši tako još jednom svoju vedrinu, kreativnost i humanost. Time su dali svoj doprinos programu pod sloganom "Jednaki smo rođeni" organizovanom povodom Dana osoba sa invaliditetom.

SUSRETI POD STAROM MASLINOM

U okviru festivala „Susreti pod Starom maslinom", našu Školu je posjetio Pjesnički karavan, te su učenici imali priliku da čuju stihove gostiju - pjesnika i razgovaraju sa njima. Dramska sekcija naše Škole pod rukovodstvom nastavnice Jelene Boričić je pozvana da zatvori festival sa predstavom „Ko je kriv za jedinicu" (18.11.2019), a prije toga, takođe dramska sekcija je učestvovala u pozorišnoj radionici sa diplomiranom glumicom Radom Knežević. Istog dana u našoj Školi je održana edukativna radionica profesorice srpskog jezika Radmile Bulatović iz Lazarevca pod nazivom „Zaustavite djetinjstvo". Naši učenici koji pohađaju izbornu nastavu Literarno-novinarska radionica su osvojili prvo i treće mjesto. To su Selina Hasanović i Danilo Janković, učenici VII razreda, čiji je mentor bila nastavnica Vera Milačić Brkanović.

JUBILEJ ŽELJEZNICE CRNE GORE

Povodom 111 godina Željeznice CG i 60 godina od otvaranja pruge Titograd-Bar, 30. novembra u Dvorcu kralja Nikole, otvorena je izložba fotografija Josipa Vebera i upriličen prigodan program. Program su sadržajno i estetski obogatili učenici naše škole, čiji je nastup pobrao brojne simpatije i aplauze. Zanimljiv scenski performans, osmisli su sa učiteljicom Gordanom Ratknić i nastavnicama Verom Milačić-Brkanović i Jelenom Boričić.

Anja Vojvodić, učenica IX razreda, dobila je nagradu na konkursu dječijeg edukativnog centra „DecaART" iz Bačke Topole za pjesmu „Stihom protiv korone".
Mentor: nastavnica Jelena Boričić

STIHOM PROTIV KORONE

Drugari, jedan novi virus
upravo našim gradom vlada.
Ali, njega će izliječiti naša vjera i nada.

Ne strahujete,
ovaj će virus brzo proći.
Mi smo jaki i vjerujemo
da nikada više kod nas neće doći.

Korona ne smije ni jedno dijete taći.
Neka shvati da uzalud svoje vrijeme traći.

Mi smo jaki, mi ćemo pobijediti.
Za borbu se moramo dobro pripremiti.
Slušajte sada moje savijete i znajte
da morate da ih slijedite.

Svako dijete treba sjedjeti u kući, jer
će onda dobiti neke super moći.
Njima će srediti ovu, zlu koronu i
biće spreman za odbranu.

Ako pije puno toplih napitaka ni
ajkula za njega neće biti jaka.
Ako ovo očekivanje opravda,
Njemu je zagarantovana pobjeda.

Lijepo je vrijeme je na našoj strani.
Odlučilo da kod nas svrati,
zauvijek da otjera koronu,
nikad da se više ne vrati.

Kažimo zbogom koroni,
Nemojmo o njoj više pričati.
Samo joj mahnimo,
ona ovdje neće ostati.

Anja Vojvodić, IX 2

ENTERTAIN YOURSELF!

To wear a face ...

Contact a ... if you feel ill

Use ... to wash your hands

You can clean your hands with hand ...

Use a ... when you sneeze

You throw the used tissue into a ...

You clean and ... frequently touched objects and surfaces

d	i	s	i	n	f	e	c	t
o	s	o	p	m	a	s	l	i
c	m	a	s	k	d	o	c	s
t	u	p	e	w	j	s	n	s
o	d	u	s	t	b	i	n	u
r	s	a	n	i	q	p	m	e
s	a	n	i	t	i	z	e	r

Guess the film!

Jokes!

Whywassixscaredofseven?
- Becauseseveneightnine.

Whatstartswith E, endswith E, andhasonly 1 letter in it?
- Envelope

I have a few jokes about unemployed people, but none of them work

Radili: DušanSimić i Sava Drobnjak IX-2

Mask, doctor, soup, sanitizer, tissue, bin, disinfect

The lion king, Cinderella, Frozen, The princess and the frog, The karate kid, Harry Potter

#lorestoacasa

#Andratuttobene

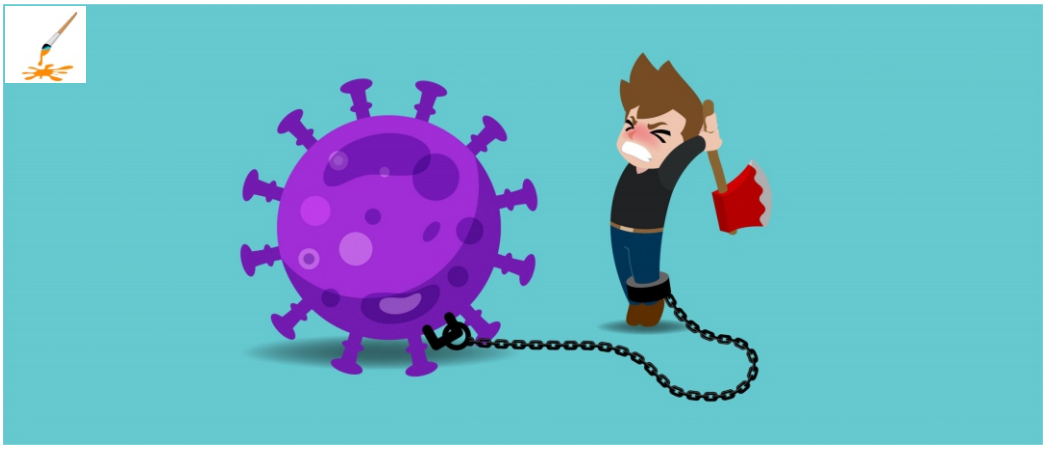

Latino: Scientia potentia est.

Italiano: Sapere è potere.

Autore: Francesco Bacone

#UČI DOMA

Učiteljica
Zdravka Vreteničić

Dani u izolaciji

Dani u izolaciji nisu onakvi kakvim sam ih na početku zamišljala. Kada su mi roditelji saopštili da nećemo moći da napustimo dvorište, pomislila sam da će mi biti jako dosadno. Nadala sam se da to neće dugo trajati i da ćemo se brzo vratiti našoj staroj svakodnevici. Dani su prolazili jedan za drugim, gledala sam pomalo uplašena lica svojih roditelja i shvatila sam da nedostaje sve ono što je bilo pre. Nekada mi se odlazak u muzičku i na treninge činio prenapornim, ali sada shvatam da mi sve to nedostaje. Ipak, sve ovo je donelo ponešto dobro za mnoge porodice. U našoj kući dani protiču u priči, igri i gledanju crtaća. Pitam se kako do sada nisam primećivala da moja mlađa sestra može biti jako zanimljiva i da ja u kući imam drugaricu. Takođe, dani u izolaciji su mi pomogli da steknem novu veštinu, a to je pravljenje palačinki. Moji ukućani se uvek obraduju i uživaju u njima. Srećna sam što sve ovo polako prolazi i radujem se svim lepim trenucima koji će nam ovi sunčani dani doneti.

Maša Milašević, III 1

Korona

Korona je jedan opasan virus koji može lako da se prenese, a ujedno da nas zarazi. Ako ubrzo ne pronađu lijek, svi ljudi će se zaraziti na planeti Zemlji koronom. Danas je u svijetu oboljelo 3 miliona ljudi, izliječeno je više od milion ljudi.

U gradovima je sve zatvoreno osim prodavnica, pekara i apoteka. Škole su zatvorene. U njima se više ne čuje vesela dječija graja. Za sada ne možemo u njoj da učimo. Nadam se da ćemo se vratiti brzo.

Ljudi su izmislili sjajan program „Uči doma". Zahvaljujući njemu svako dijete može sada da uči kod kuće. Dok ne prođe koronavirus učićemo od kuće. Na TV- u neki drugi učitelji nam predaju: crnogorski, matematiku, engleski i prirodu.

Rijeke, jezera i mora su čistija zato što nema saobraćaja i otpadnih voda iz fabrika. Kitovi i delfini dolaze na mjesta na koja nijesu bili prije. U okolini ptice cvrkuću i kazuju nam da je stiglo proljeće. One ne znaju za koronu. Planeta Zemlja se za trenutak prečistila. Nadam se da će naći lijek (vakcinu) protiv korone i da će biti kao prije.

Benjamin Belkić, III 1

#UČI DOMA

Proljeće

Proljeće je stiglo,
dolaze laste
i sve počinje da raste.

Moja mala mačka
malog kuca čačka
i rekoh joj tačka.

Na cvjetiću jedna mala šara,
kad pogledam bolje
to je slatka bubamara.

A iz džungle dopire
neobičan ton.
Je l' me uši varaju
ili je to slon?

Jovana Milatović, III 1

UČI DOMA

Nema škole,
nema đaka
ni drugara ni prvaka
učitelja što nas uče,
roditelja što nas muče.

Nema table da učitelj piše
televizor dosadio više
uči doma, uči doma.
Nije TV što i tabla
ja ga gledam, ali džaba.

Uči doma, uči doma.
Od toga me boli glava
kad ostanem kući sama.
Dok korona ova vlada
u meni se javlja nada.

Da će škola počet' sada
S maskom ili bez nje
samo da se jednom krene.
Meni fale učitelji,
meni fale drugari,
žagor dječiji u hodniku
i galama u dvorištu.

Tog veselja nema sada,
al' postoji uvijek nada.
Bit' će brzo, bit' će skoro
doć' će i to ali sporo.
Valjda prođe uči doma, uči kući
glava će mi od tog pući.

Jovana Roćenović, III 1

Proljeće u kući

Jedva sam čekala da stigne proljeće. Zamišljala sam ulicu punu djece i novih igara. Ta želja se ovoga puta nije ostvarila jer je izlazak iz kuće zabranjen zbog virusa koji vlada svijetom.

Sada imamo više vremena da se družimo sa svojom porodicom. Budim se pored svoje sestre koja je prije išla u školu i nisam je puno viđala. Više vremena provodim i sa bratom jer on ima dobre ideje protiv dosade. Mama me pita

množenje i dijeljenje uz igru. Sad umjesto učenja imam nju, a umjesto table televizor. Svoje domaće radim sama, a nešto što me najviše razveseli je kada me moja prava učiteljica pohvali. Ima nekad neka caka, ali to je za đaka. Lijepo mi je sa mamom, tatom, bratom i sestrom, ali jedva čekam da sve ovo prođe i da se ponovo sa svojim drugarima vratim u školu.

Zato biću strpljiva kao i svi ostali jer strpljenje se uvijek isplati.

Jovana Roćenović, III 1

Učiteljica
Aleksandra Lutovac

UČI DOMA

Korona došla, sve je gusto,
a u školi je pusto.
Kako ćemo učiti, to je prava
drama,
ali ljudi izmislili program strava.
Sve ćeš naučiti kroz Uči doma,
dok ne prođe pandemija
korona.
Mora se tako reći,
znanje ćeš brzo steći.
Uči doma, igraj doma,
korona će jednom proći
i mi ćemo u školu doći.

Benjamin Belkić, III1

MINUS ZA KORONAVIRUS

Đacima su rekli:
„Stigla je korona,
perite ruke, nosite maske,
ostanite doma!

Nema odlaska u školu
al' imate novi prizor:
umjesto vaše učionice
učite uz televizor!"

Nedostaju mi drugari
I naša učiteljica prava,
iako doma igre ima
i učenja s roditeljima.

Moj brat Danilo i ja
u dvorištu smo tim,
on mene uči šah,
a ja njega košarkaški dvokorak.

Ostanimo zato doma
dok opet ne zazvone zvona,
tako će dobiti minus
opasni koronavirus.

Andrija Ćetković, III 1

#UČI DOMA III 1

Varja Radević, III 4

Daris Kaltak, III 4

JEDAN DRUGAČIJI APRILSKI DAN

Svanulo je još jedno sunčano jutro. Probudio me je mlađi brat, požurujući me da krenemo u još jednu avanturu.

Mama je spakovala ukusne kiflice i razne sokove. Čekala nas je duga šetnja do vodopada. Dok smo šetali brali smo razno bilje za čajeve: koprivu, majčinu dušicu, matičnjak... Posmatrao sam ljepotu prirode, osluškivao zujanje pčela, cvrkut ptica i sve jači žubor vode. Išli smo uskim putićem i stigli do vodopada. E, to je bilo pravo uživanje! Dugo smo se igrali dok su nas milovali sunčevi zraci. Ipak, morali smo se vratiti kući, a ostatak dana proveo sam završavajući školske obaveze.

Nedostaju mi učiteljica i drugari, ali lijepo mi je i kada provodim vrijeme sa svojom porodicom.

Daris Kaltak, III 4

Šta me to muči

Škola je mjesto
gdje se druži i uči,
ali mene sada nešto muči.
Šta me to muči?

Škola je sada drugačija-
ista slova,
isti zadaci,
samo fale đaci.

Sve bih dala
da drugare vidim
i da bar na minut
u školu zavirim.

Kad dođem u školu ja
radovaću se sa svojim
drugarima,
biću ponovo srećna
u redu pred školskim vratima!

Varja Radević, III 4

Ativnosti učenika za vrijeme izolacije...

#UČI DOMA

III 4

PROLJEĆE

Baš je neobično ovo proljeće!

Učim, a ne idem u školu. Sunce sija, a ne mogu da idem napolje da se igram. Nedostaju mi moji drugari iz škole, naše igre i šale, treninzi i igranje na livadi, ali znam da će i ovo brzo proći i opet će sve biti kao ranije. Radujem se ljetu koje dolazi i kupanju u moru.

A do tada ću se truditi da dobro učim i ispunim svoje vrijeme igrom sa bratom i zanimljivim igricama na kompjuteru.

Stefan Spasojević, III 4

Od škole do kuće, škola od kuće

Kada sam išao u školu stalno sam se radovao velikom odmoru. Na pauzi od učenja igrao bih se sa drugarima. Na putu od škole do kuće pričali bi o raznim igrama i radovali se sljedećem danu u školi.

Sada kad nema nastave, školskih klupa i druženja učimo kod kuće. U početku je bilo zanimljivo, ali već mi nedostaju drugari.

Jedva čekam sljedeću školsku godinu, da se vrati sve na staro.

Vanja Grgić,III 4

Učiteljica
Gordana Brajović

Maida Čolović, III 4

U SUSRET LJETU

Stiže nam ljeto. Mama i tata će mi kupiti veliki bazen kao i svakog ljeta. Jako sam tužna što neću moći da pozovem svoje drugarice da se kupamo zajedno. Onda moje ljeto neće biti zabavno.

Prvo nam je ukinuto sjedenje i druženje u školskim klupama, a odrasli kažu da je najljepše školsko doba. U mom naselju ima puno djece, ali se više i ne družimo, samo razmjenimo po koju riječ i pozdrav preko ograde. Svjesna sam da je to za naše dobro, ali svima nedostaju drugari, školske klupe i dvorište. I sada u susret ljetu ja se bojim hoće li moj bazen ostati prazan, hoće li moji kumovi i ove godine ljetovati kod nas, hoće li doći moja baka...

I tako razmišljam o mom omiljenom godišnjem dobu i ništa mi nije jasno. Sve je nesigurno, čak i mama ne može da mi objasni, a ona uvijek ima objašnjenje. Zamislite samo ljeto bez dječije igre, graje i smijeha!

Jelena Barjamović, III 4

III 5

Na osnovu slika napiši priču.

Tara - Bubamara

Jednog lijepog sunčanog dana, Tara - bubamara je uživala na suncu. Nakon kraćeg vremena sunce prekriše tamni oblaci. Poče padati jaka kiša. Tara je bezumno počela trčati tražeći sklonište od kiše. Nedaleko ugleda veliku pečurku. Bila je srećna što je pronašla sklonište. Tara se sakrila ispod pečurke i čekala da prođe nevrijeme.

Orhan Odžić, III 5

Snalažljiva bubamara

Jednog lijepog sunčanog dana, bubamara je uživala i sunčala se. Dok je ležala pored zelenog grma nije ni primijetila da topli sunčevi zraci polako zaklanjaju tamni oblaci.Iz sna, odjednom je prenuše kapi kiše. Kiša je padala sve jače i jače, a bubamara brže - bolje poče da trči i traži sklonište. Ubrzo naiđe na veliku pečurku. Sakrila se ispod nje i nastavila da mašta i uživa.

Ni kiša je nije omela da bude srećna ovog proljećnog dana.

Vukašin Karadžić, III 5

Mara bubamara

Jednog lijepog proljećnog dana, Mara bubamara je odlučila da se odmori na livadi. Naslonila se na veliki kamen i zaspala. Uživala je u toploti sunca. Odjednom su naišli crni, veliki oblaci i prekrili sunce. Sunce je bilo začuđeno. Počela je da pada kiša. Mara bubamara je osjetila da joj je nešto na stomaku, probudila se i vidjela da pada kiša. Počela je da bježi i da traži sklonište. Vidjela je jednu pečurku i odlučila da se sakrije ispod nje. Mara bubamara je bila srećna jer je uspjela da se skloni od kiše i nastavila je da spava.

Minela Sukić, III 5

Bubamara i pečurka

Jednog lepog sunčanog dana, jedna mala bubamara se odmarala na kamenu. Ništa nije slutila dok su se crni oblaci polako primicali. Odjednom je počela da pljušti jaka kiša i bubamara je skočila uplašeno. Počela je, tako uplašena, da trči kako bi našla zaklon od kiše. Kada je ugledala pečurku brzo je otrčala ka njoj i stala ispod nje. Najzad, bubamara je mogla da predahne i bezbrižno sačeka da kiša stane.

Uroš Radović, III 5

#UČI DOMA

Učiteljica
Edita Haverić

MOJOJ UČITELJICI

Volim učiteljicu jednu,
mnogo lijepu, mnogo vrijednu.
Probudim se tužna svakoga jutra,
jer je ne vidjeh juče, a neću ni sjutra.

Uvijek su nježne njene riječi,
i to svakog učenika liječi.
Ona ima puno dara
i nikad nas ne smara.

Za ovaj raspust nedostaju mi svi,
a posebno Vi.
Ovom pjesmom jako želim
da Vam najveću ljubav dodijelim.

Mina Tošić, IV 1

Na Međunarodnom festivalu "Male morske pjesme i priče", učenica Anastasija Bjelanović osvojila je 1. nagradu.

ČUDNA PTICA

Jedna vrlo čudna ptica
nosi perje sa dva lica
kad proleti iznad trna
sva su pera sasvim crna.

Kad se vine iznad jela
na trbuhu bljesnu bijela,
ka mjesecu tad se vine
u nebesa, u visine.

Za letom je želja prođe
jedva samoj sebi dođe.
Jednorog na mjesec sjeo
i pola ga već pojeo.

Pa se čudna ptica sjeti
livadi cvjetnoj da poleti,
a kad tamo cvjetići dobili krila
svaki joj kaže: Ja sm vila.

Ne spava ptica,
od tad je budne
i više ne misli
da je čudna.

Kaput s dva lica
prava je šala
za čuda
koja je ugledala.

Anastasija Bjelanović, IV 1

#UČI DOMA IV 1

Učenici IV1 su pravili lutku po izboru.
Janja Tufegdžić, inspirisana trenutnom situacijom, napravila je lutku kojoj je dala ime Korona.

MOLBA KORONAVIRUSU

Znam da si zavladao cijelim svijetom i da ti je zabavno da se širiš. Međutim, puno je ljudi koji snose posljedice zbog tebe. Sva su djeca sigurno tužna jer se ne viđaju u školi i tako se manje druže i zabavljaju. Mislim da se ti ne bi lijepo osjećao da ne izlaziš iz kuće. Ovako lijepi i sunčani dani, a mi ne izlazimo vani. Zašto i ti ne bi prošetao negdje daleko po ovom divnom vremenu, negdje visoko iznad oblaka van ove naše prelijepe planete? Molim te!

Mina Tošić, IV1

Učiteljica
Vesna Drašković

V 4 #UČI DOMA

Najbolji drugari

Već pet godina se znamo,
Najljepše trenutke za pamćenje imamo.
Svaki dan za peticu se borimo
Sve dok je sasvim ne osvojimo.

Talenat svoj ima svako,
To nije nimalo lako.

Skupa rješavamo naše probleme
I nemamo dileme.
Uvijek smo spremni da pružimo ruku,
Da tugu našu srca izvuku.

Najboljeg učitelja na svijetu imamo,
Samo njega ne bismo da dijelimo.

Zajedno sarađujemo, vrijedno učimo,
Jer pomoć od drugara imamo.

Magdalena Koprivica, V 4

Osmijeh

Osmijeh nas brani,
I kad smo i kad smo vani.

Osmijeh se na licu ucrtava
I nikad se od nas ne odvaja.

Loš čovjek se pravi najvažniji,
Ali je osmijeh snažniji.

Osmijeh je Sunce našeg lica.
Ponekad i osmijeh ogladni pa mu se jede pica.

Alija Bugari, V 4

Osmeh

Osmehom leči se tuga,
Kad zasmejavaš druga.

Osmeh ima čudesnu moć,
Da svetlom ispuni noć.

Osmeh stavi na lice,
Kao da dobiješ petice.

Osmeh je na licu najveći,
Uvek će nekog da usreći.

Milica Todorović, V 4

Osmijeh

Osmijeh nam radost pruža
On je ljepši od latica ruža.
Smijati se uvijek treba,
Jer je to ljudska potreba.

Kad je neko tužan osmijeh mu daj
Njemu će to značiti znaj.
Osmijeh ljubav stvara,
A to nam odgovara.

A kad se čovjek od straha znoji,
Zbog osmijeha se nečega ne boji.

Tugu isprati - bye, bye
I osmijeh svima daj!

Milica Berilažić, V 4

Đačko šaputanje

Đačka galama i dranje
U klupi čuje se šaputanje.

Šapuće se, svašta nešto
Školske tajne koje se čuvaju vješto.

U učionici žamor i jeka,
Kažu da se čujemo iz daleka.

Đačko šaputanje u svakoj klupi
Čekamo kraj škole da kažemo: „Jupi!“

Magdalena Koprivica, V 4

Koronavirus

Koronavirus u Crnu Goru je stigao
I sve ljude na noge digao.

Prodavnice su pune zabrinutih ljudi,
Virus u njima uplašena osjećanja budi.

Grad je pust, nikoga nema,
Jer će platiti kaznu, to je puno problema.

Đaci sada preko *on line* škole uče
Nije baš kao prije, do juče.

Nema ni da se ide ni po aerodromima
Rečenica nova - **ostani doma!**

Magdalena Koprivica, V 4

Učitelj
Arslan Šabotić

Aktivnosti učenika I3 za vrijeme #UČIDOMA

#UČI DOMA

I 3

Učiteljica
Erdemina Šabotić

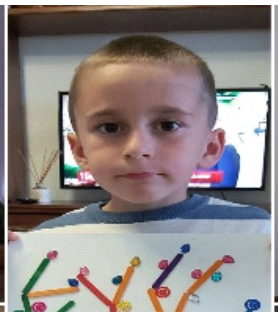

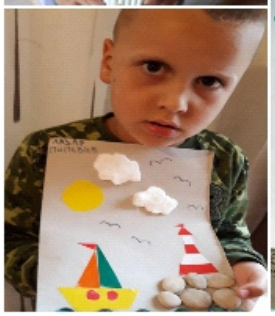

Učenici III 2 su se u proteklom periodu istakli u brojnim aktivnostima. Obilježili su Dječiju nedjelju, bili kreativni na časovima preduzetničkog učenja, održali su odjeljenjsku prezentaciju, učestvovali u programu povodom Nove godine i lijepo čitali na školskom takmičenju u izražajnom čitanju...

III 2

Učiteljica
Sanja Đuričić

Čarolija proljeća

Priroda je krasna, priroda je mila,
ona nam je svima kao dobra vila.
U prirodi sve cvjeta, ptičice cvrkuću,
ona im daje mogućnost da naprave kuću.

U proljeće sve se budi i cvjeta,
šareno je svuda, ljepše i od ljeta.
Dok se zemljoradnici na njivama trude,
razne životinje se iz zimskog sna bude.

Svi vole proljeće,
jer tada radost kreće.
Čak i mrgud najveći
će u proljeće osmjeh steći.

Danilo, Jovana Macanović, Arsen i Anel

#UČI DOMA

Proljećna pjesma

Poslije duge zime stiglo nam je proljeće,
i u nama probudilo mnogo radosti i sreće.

U proljeće sve miriše i priroda se budi,
dolijeću nam lastavice, vesele se ljudi.

Visibabe i ljubičice krase naše dvorište,
a u gradu puno djece svako je igralište.

Bumbari i pčele već vrijedno rade,
marljivi baštovani kopaju i sade.

Ustale su pčele, podiglo se cvijeće
sa dalekih gora povjetarac kreće.

Na istoku plavom rujna zora rudi
dižite se djeco, dižite se ljudi.

Lazar, Dino, Eris i Ognjen

#UČI DOMA

Proljeće

Da li to lasta dolazi,
a snježni pokrivač odlazi?
Da li to cvjeta cvijeće?
Hej, stiglo je proljeće!

Priroda se budi,
veseli su ljudi.
Čak se i medo iz dubokog sna budi
i od gladi počinje da ludi.

Jovana Radević, Matija, Hana i Juri

Proljeće

Da se budi proljeće
najavljuje nam poljsko cvijeće.

Ptice radosno cvrkuću
i one se raduju proljeću.

Proljeće je divno doba
da se svako voće proba!

Da se voze trotineti
i sve što ti je na pameti.

Sada nama sve je lako
od sreće igra srce svako.

Proljeće donosi sreću svima
biće lakše i sa virusima.

Iva Jakić, Anđela, Aleksa i Itana

U okviru kviza, koji je realizovan u terminu predviđenom za komunikaciju sa učenicima, jedan od grupnih zadataka je bio da učenici napišu pjesmu o proljeću. Kako su se učenici snašli, procijenite sami.

IV 4

Proljeće

Lijepo, fino šareno cvijeće
donosi nam proljeće.
Proljeće nam maštu stvara,
oko njega sve se ori
i potok veselo žubori.
Po poljima cvjeta sve
a djeca se igraju i vesele.
Proljeće nam dolijeće,
hladnoće više nema,
a vrapci veselo cvrkuću
i uveseljavaju svaku kuću.
Proljeće, proljeće, moraš to da znaš
lijepo si baš!

Hristina, Vasilisa, Nela i Milica

Učiteljica
Katarina Vasović

Proljeće je tu

U proljeće trava zeleni,
a cvijeće šareni.
Sunce nas grije,
a visibaba se smije.

Priroda se budi,
a snijeg se polako gubi.
Dok potok veselo žubori,
ptice pjevaju uspavanku zori.

Male pčelice radosno zuje,
divna pjesma svuda se čuje.
U travi jagodice počinju da ruje,
krasno proljeće tu je.

Životinje se bude iz zimskog sna
to mora svako da zna!
Svakog dana sve bliži smo ljetu,
bake ne moraju džempere da pletu.

Sve je obojeno bojama jarkim
i obasjano suncem žarkim.
Rascvjetali cvjetovi na vjetru se njišu,
pa mi ubrzo ne očekujemo kišu.

Alijana, Emir, Elena i Iva Glavanović

Proljeće se budi

Kad prvi proljećni dan svane,
odmah se dižem na noge lagane.
Cvijeće miriše, priroda se budi
mnoge nove stvari ona nam nudi.

Proljeće gradom zabavno hoda,
kao da ga je donijela najbrža roda.

Kada prve laste dođu,
i kada cvijeće zamiriše,
kada se rascvjetaju lale
ja znam da proljeće stiže.

Proljeće, mirisno i zeleno
cvrkutavo i veselo,
volim tvoje plodove slasne
i cvjetiće krasne.

U proljeće sve se budi
veseli su tad i ljudi.
Kako je to divan dar
kad nam sunce šalje sjaj.

Milovan, Bogdan, Dunja i Sofija

V 3

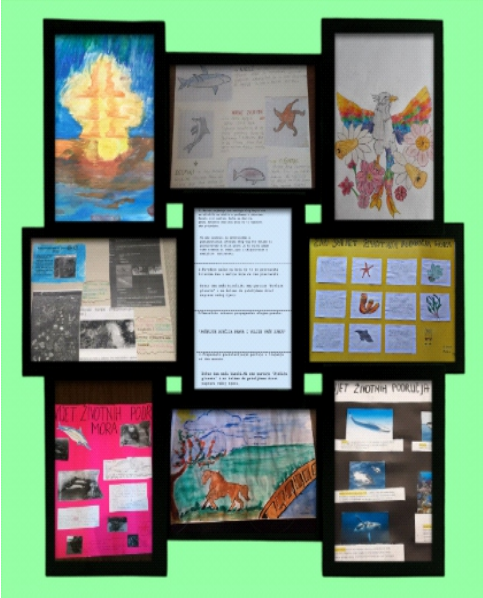

Učiteljica
Sanela Muratović

#UČI DOMA

#UČI DOMA

Matematika

Lopte

LOPTE NAS OKRUŽUJU. JA OD KAKO SAM MALI STALNO SAM SE SREĆAO SA SVE VEĆIM LOPTAMA, POČEVŠI OD KLIKERA, LOPTICA ZA PING PONG, TENIS. ŠTO SAM POSTAJAO STARIJI, GLEDAO SAM SVE VEĆE LOPTE: KOŠARKAŠKE, FUDBALSKE, ODBOJKAŠKE. I SAZNAO DA MI SVI ŽIVIMO NA ZEMLJI KOJA JE TAKOĐE LOPTA, I DA SU OSTALE PLANETE ZAJEDNO SA SUNCEM I MJESECOM LOPTE. UVJEK SAM SE PITAO KAKO SE MOŽE IZMJERITI KOLIKO JE JEDNA LOPTA VEĆA OD DRUGE. SADA JE DOŠLO VRIJEME DA TO SAZNAM.

ПОВРШИНА И ЗАПРЕМИНА ЛОПТЕ

Површина лопте полупречника r једнака је четворострукој површини великог круга:

$P=4\pi r^2$

А запремина се може одредити разним експериментима и формула је:

$V=4/3\pi r^3$

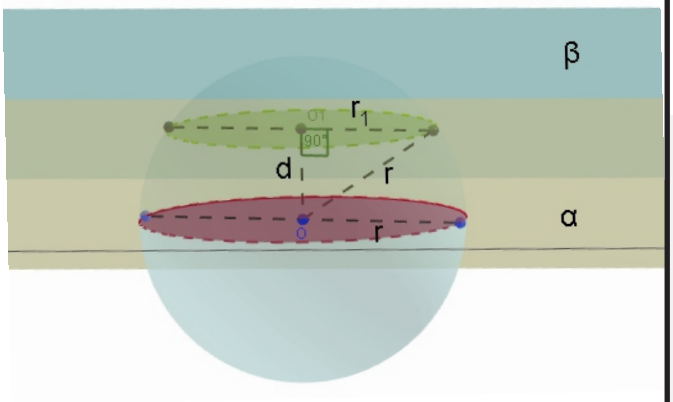

lopta presječena sa 2 paralelne ravni, jedna kroz centar

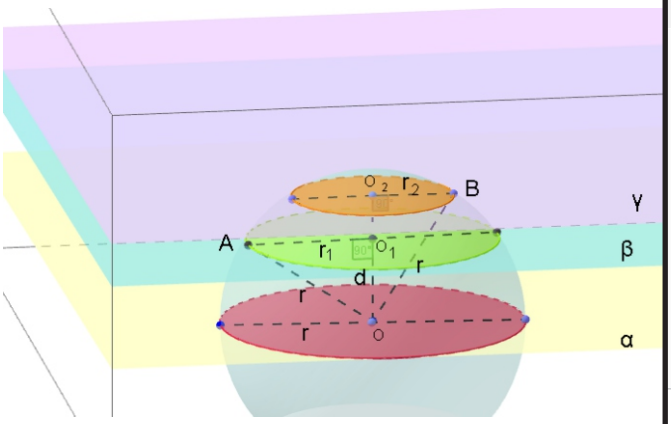

lopta presječena sa 2 paral.ravni, obje sa iste strane centra lopte

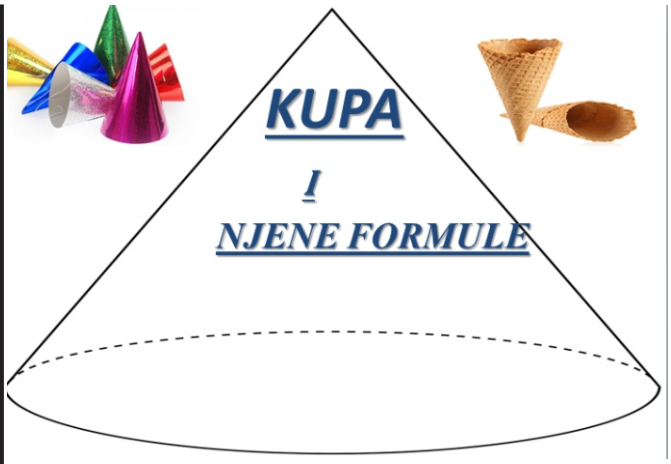

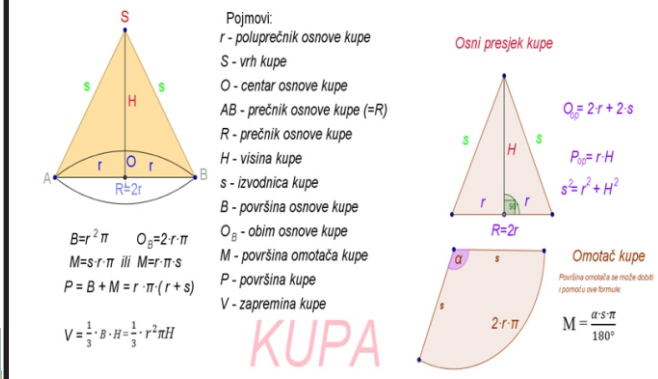

Osni presjek kupe:

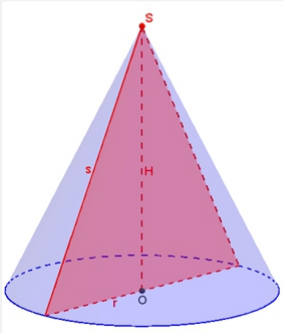

- Presjek kupe i ravni koja sadrži njenu osu naziva se osni presjek kupe
- Osni presjek je jednakokraki trougao. Osnovica trougla je prečnik a dužina kraka izvodnica

Zapremina kupe

Zapremina kupe jednaka je trećini proizvoda površine osnove i visine.

$V=\frac{1}{3}BH$

$V=\frac{1}{3}r^2\pi H$

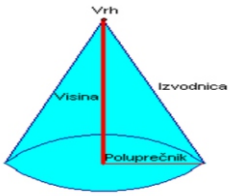

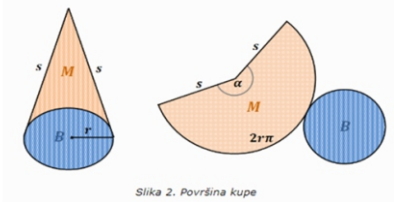

Slika 2. Površina kupe

#UČI DOMA

Matematika

Formule

- Površina valjka: P=2B+M P=2rπ(r+H)
- Zapremina valjka: V=B×H V=r²πH
- Površina baze valjka: B=r²π
- Površina omotaca: M=2rπH
- Obim : 2r π
- Površina osnog presjeka: P_{op}=2rH

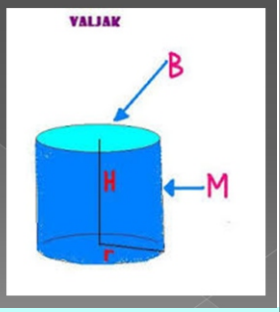

Osni presjek valjka

Ovdje primjenjujemo pitagorinu teoremu:
$D^2=(2r)^2+H^2$

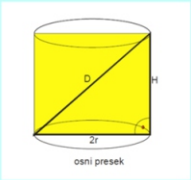

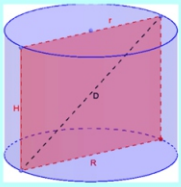

Površina osnog presjeka je
P_{op}=2rH

JEDNAČINE ZA VII RAZRED

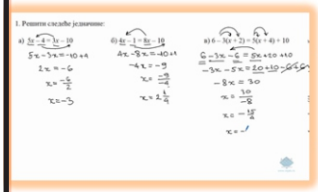

- **Jednačine** u VII razredu su malo komplikovanije.
- Ono što je sa desne strane se prebacuje u lijevu, a ono sa lijeve u desnu.
- Takođe se mijenja znak tokom prelaženja preko znaka =.

NEJEDNAČINE ZA VII RAZRED

- Kod **nejednačina** u VII razredu je sličan postupak kao kod jednačina.
- Imaju takodje brojevnu pravu.
- I na kraju imaju +∞ i -∞

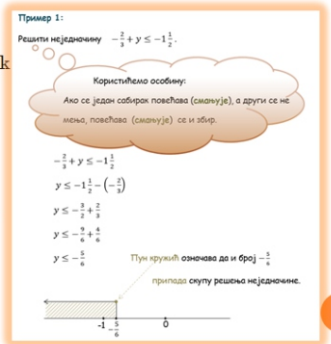

ČETVOROUGAO:

- Četvorougao je mnogougao koji ima četiri stranice
- Zbir unutrašnjih uglova četvorougla je 360°, odnosno važi:

  α+β+γ+δ=360°
- Zbir spoljašnih uglova četvorougla je takođe 360°, odnosno:

  $\alpha_1+\beta_1+\gamma_1+\delta_1=360°$

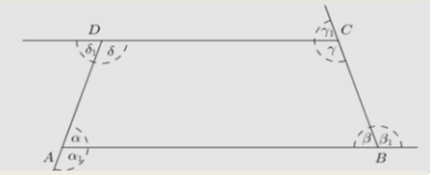

Svaki paralelogram ima:

jednake naspramne stranice: AB = CD, AD = CB
jednake naspramne uglove: ∡DAB = ∡BCD, ∡ ABC = ∡ CDA
susedne uglove suplementne: ∡DAB + ∡ABC = 180°

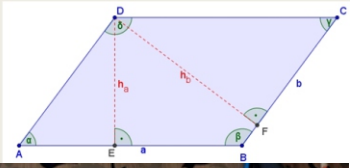

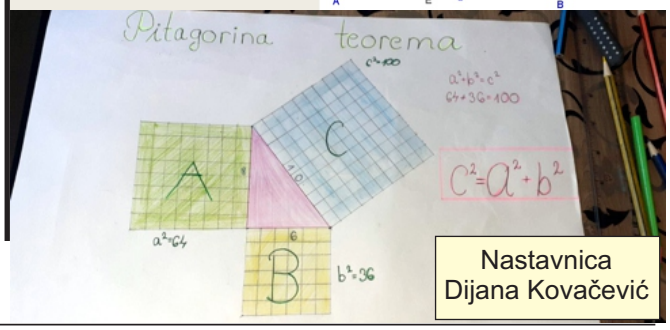

Nastavnica
Dijana Kovačević

KLIMATSKE PROMJENE I VREMENSKE NEPRILIKE

POŽAR

- Uglavnom nastaju nemarnošću građana (cijela šuma može da izgori samo od jedne zapaljene cigarete bačene na zemlju)
- Može izazvati velike posljedice po životinjski svijet (primjer za to su upravo požari u Australiji)
- Može izbiti na raznim mjestima u kući, stanu, šumi, blizu nekih zapaljivih predmeta

GLOBALNO ZAGRIJEVANJE

- Štetni gasovi iz fabrika, automobila, ... odlaze u atmosferu
- Tamo ti isti gasovi prave rupe na ozonskom omotaču
- Vremenom te rupe postaju sve veće i Sunčeva svjetlost većim intezitetom grije Zemlju što dovodi do većeg zagrijevanja zemlje
- Otapanje glečera veliki je problem i može dovesti do znatnog smanjenja biodiverziteta na tim područjima
- Dolazi takođe do velikih suša što veoma negativno utiče na životinje tog područja, a i na samo stanište

ZEMLJOTRES

- Na našoj planeti postoji mnogo litosfernih ploča koje grade površinu Zemlje
- Telitosferne ploče uvlače se jedne ispod drugih što prouzrokuje podrhtavanje tla (zemljotres)
- Zemljotres je najjači u predjelu epicentra (mjesta gdje zemljotres nastaje)
- Jačina zemljotresa mjeri se Rihterovom skalom (najjači zabilježen zemljotres bio je jačine 9.1 stepeni po Rihterovoj skali u Sjevernoj Americi)
- Velike posljedice nastupaju nakog jakog zemljotresa čiji oporavak može dugo da traje

ERUPCIJE VULKANA

- Zbog koncentracije gasova i magme unutar Zemlje vremenom dolazi do njihovog prenagomilavanja
- Prilikom toga oni traže najbližu rupu da kroz nju izađu, a to je upravo vulkan (otvor u zemlji)
- Magma je masa istopljenih stijena pod zemljom, ali kad ta magma izađe na površinu postaje lava
- Mnogi ljudi izbjegavaju naseljavanje oblasti oko vulkana zbog velikih posljedica koje njihova erupcija donosi

CUNAMI

- Cunami su talasi, velikih razmjera i velike kinetičke energije
- Nastaju zemljotresom u okeanskim dubinama, velikim jezerima, erupcijom vulkana, jakim potresima ispod vode
- Uglavnom nastaju na oblastima gdje su velike obale i gdje ima dovoljno prostora za njihovo prostiranje
- Njegova razorna moć može da uništi cijeli grad, a na njegovo zaustavljanje ne može se uticati zato je i veoma opasan

POPLAVE

- Zbog velikih padavina pretežno u rijekama nivo vode raste prilikom čega ona preplavi
- Često građevine koje bivaju napravljene blizu takvih mjesta bivaju oštećene
- Poplave na životinjski svijet uglavnom negativno utiču
- Neke životinje se udave zbog nemogućnosti da se izbore sa tolikim količinama vode, neka staništa bivaju uništena

Poplave su česta pojava u oblastina gdje ima velika količina padavina

TORNADO

- Tornado je brzo rotirajuća oluja, karakteristična po obrtanju oblaka u obliku lijevka koji je u kontaktu sa površinom Zemlje
- Zbog nestabilnosti u atmosferi vazduh se kreće velikom brzinom i spaja se sa onim pri zemlji
- Njihovim spajanjem dolazi do oslobađanja velike energije
- Tornado nosi sve pred sobom i može imati razornu snagu da uništi cijeli grad
- Može trajati i do sat vremena

PRIPREMILI ČLANOVI DODATNE NASTAVE IZ BIOLOGIJE:
Dušan Simić i Sava Drobnjak, IX 2

Na Opštinskom takmičenju iz biologije, koje je održano 21.12.2019. godine, Dušan Simić osvojio je III mjesto (mentor: nastavnica Enisa Belkić).

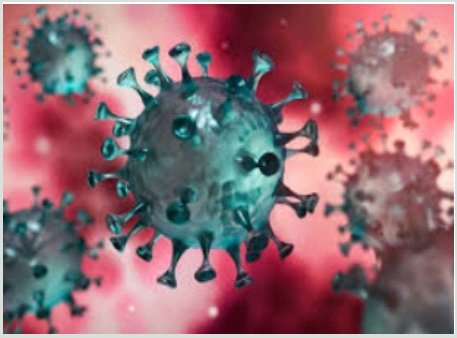

KAKO KORONAVIRUS UTIČE NA ZAGAĐENJE PLANETE ZEMLJE

Svjesni smo da je koronavirus donio bezbroj negativnih posljedica zahvaljujući svom djelovanju, ali ipak ovaj virus za planetu Zemlju ima pozitivan uticaj.

Moram se osvrnuti i na to da nivoi zagađenja vazduha i gasova, zagrijavaju atmosferu, pa u nekim gradovima i regionima nivo zagađenja značajno opada od kada koronavirus utiče na rad i putovanje. Iako je teško zamisliti da za vrijeme pandemije postoji jedna svijetla tačka, prvi primjer za to se dogodio u Kini. Svi putevi su ostali prazni, jer niko nije smio voziti motorna vozila, pa je ova situacija uticala na očuvanje planete Zemlje. Primjer koji je zadivio građane Vuhana imao je značajan uticaj. Lokalno stanovništvo u ovom gradu se oduševilo, jer ponovo vidi čisto, plavo nebo, zato sto je Vuhan grad koji je 90% vremena prekriven smogom. Dok je u Italiji došlo do ogromnog pada nivoa azot-dioksida.

Nadamo se da će koronavirus brzo proći, a do tada će naša planeta Zemlja ponovo dobiti svoju predivnu magiju i ,,sjaj'' koji je nekada imala.

PRIPREMILA: Anja Vojvodić, IX 2

МЕЂУНАРОДНИ ОБРАЗОВНИ ПРОЈЕКАТ СПЕКТАР

Наставнице Црногорског-српског,босанског, хрватског језика и књижевности Вера Милачић-Бркановић и Јелена Боричић узеле су учешће у међународном пројекту "Спектар". Пројекат се темељи на унији различитости и интеркултуралности, а има за циљ да промовише вриједности и значај наставничке професије, активности којима ученичка постигнућа постају функционална, као и глобално образовање. Једна од реализованих активности, предвиђена пројектом, било је и обиљежавање Дана наставника. Ученици VI,VII,VIII и IX разреда, уз инструкције и подршку поменутих наставница, низом активности обиљежили су празник посвећен наставницима. У периоду од 1. до 8. октобра писали су и читали литерарне радове посвећене учитељима и наставницима, излагали ликовне радове, нашли се у улози наставника, припремили и одржали час. Издвајали су мудре мисли о значају наставника и образовања, креирали графите и паное. На духовит начин, путем илустарција, представили су особине идеалног наставника. Имали су прилике да разговарају са учитељицом у пензији, Радмилом Вујовић, која је била гост на часу, као и да један час посвете педагогу и наставнику који су ове школске године пошли у пензију, Миленку Клисићу и Драгану Ункашевићу. Осмишљавали су и исцртавали дипломе за наставнике у којима је било јасно истакнуто због које своје особине наставник добија диплому. На крају, дио својих радова окачили су у школи, на зиду који су посветили својим омиљеним наставницима и учитељима.

Mali princ

DAN UČITELJA
Srećan Dan učitelja!
OŠ "JUGOSLAVIJA" BAR

SPEKTAR
SEKSPIR

SPEKTAR
JUST GO

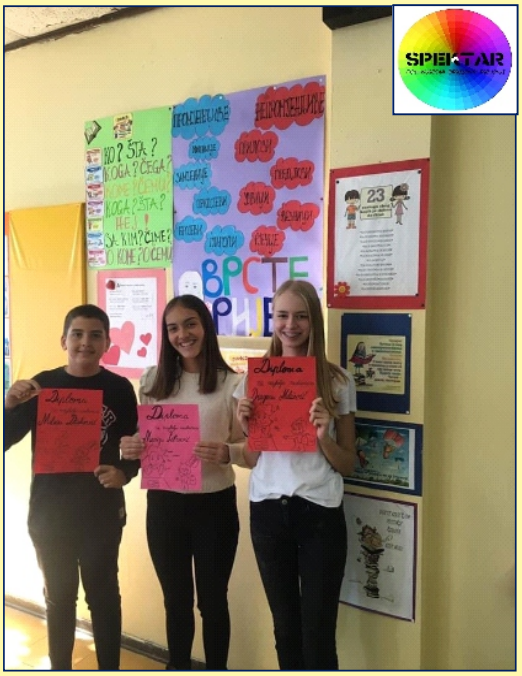
SPEKTAR
VRSTE

IDEALAN NASTAVNIK

ZAPAŽEN USPJEH NAŠIH UČENIKA NA KONKURSU CRVENOG KRSTA

Opštinska organizacija Crvenog krsta Bar povodom *Nedjelje Crvenog krsta* raspisala je literarni konkurs na temu „Ulica u kojoj živim" i likovni konkurs na temu „ Selo" .

Učenica naše škole Sofija Mitranić (VI 1), ostvarila je uspjeh osvojivši drugo mjesto na literarnom konkursu. Literarne radove barskih osnovaca ocjenjivali su pjesnici Miroslav Jovanović Timotijev i Milica Vuksanović-Jovanović. Sofija i njena mentorka, nastavnica Jelena Boričić, prisustvovale su 06.12. 2019. godine dodjeli nagrada.

ULICA U KOJOJ ŽIVIM

Moja ulica, puna tajni i skrivenih ljepota. Naizgled sasvim obična, poput ostalih gradskih, pa ipak, kad zađete u nju, čujete neobičnu melodiju koja budi osjećaj sigurnosti, obuzme vas blagi nalet zadovoljstva i ispunjenosti.

Skrivena je između željezničke pruge i tri visoke narandžaste zgrade. Stara, vijugava, ponegdje ispucala, ona pamti srećne i tužne trenutke svojih stanovnika, njihove radosne i nervozne, užurbane korake, životne uspone, ali i padove. Moji prvi koraci nastali su baš tu, u ulici mog djetinjstva. S jeseni, kad počnu kiše, odiše mirisom divljeg kestena. Izjutra, dok ubrzanim dječjim koracima hitamo ka školi, opalo zlatno lišće tog kestena stvara pod našim nogama neobičnu melodiju. Kasnije ga već nema, ulica je čista. Za to se pobrinuo čika Mirso, čovjek u narandžastom odijelu, blaga pogleda i osmijeha, koji već godinama brine o čistoći naše ulice i dovodi je "u red" . Ima nešto pitomo, neobično u tom čovjeku i njegovoj predanosti poslu. Vole ga svi stanovnici moje ulice, rado mu otpozdravljalju i razmijene po koju riječ sa njim u prolazu. Domaćice iznose vruće priganice. On uzima zahvalno, svima uputi osmijeh, kako odraslima, tako i nama djeci uz obavezan savjet : "Ajmo dječice, trk u školu...učite, a ne ovako...".Ponekad mi se učini da čujem neki prizvuk tuge i sjete u tom uzdahu dok nam dijeli savjet na brzinu. Zastala bih, pitala ga, pokušala da odgonetnem jesam li u pravu, pa ipak produžim poklanjajući mu osmijeh, iskren, dječiji.

Redovan posjetilac ulice je i omanji pas zlatno-žute dlake, koga smo od milošte prozvali Žućko. Stvori se Žućko niotkud, obraduje nas, svi pohrlimo da ga izgnjavimo ičupnemo. Razletimo se kao vjetar da mu iznesemo neki komad mesa i hljeba. Osjećamo se tada kao junaci nekog dječijeg romana, uvijek spremni na avanturu. A on, mali bezobraznik, izigra se i ode, ostavi nas da ga satima tražimo. Možda to i jeste neka njegova čudnovata igra. Okupi nas i razveseli, pa danima pričamo o susretu sa njim. Taman kad malo zaokupimo mislim nečim drugim, eto ti Žućka...došao po malo nježnosti.

Krije moja ulica i mnoge porodične tajne. Na klupici koja kao neko kultno mjesto okuplja stanovnike, pod krošnjom starog drveta, šapnule su se mnoge muke, kanule gorke suze, ali i podijelila radost i sreća, dobronamjerni prijekori ili savjeti, zagrljaji puni topline, nježnosti i iskrenosti. Tu je, pod slabom svjetlošću ulične lampe, "pao" i nečiji prvi poljubac, iz koga se izrodila ljubav.Iz ulice se odlazi u svijet, u potragu za boljim životom. Skoro smo ispratili jednog studenta u daleki London. Cijela je ulica mahala...neko s prozora, neko s kućnog praga, dok je majka, sa suzom u oku, za njim prosula lonac vode. Još mi odzvanjaju u glavi topli pozdravi i još jasno vidim njegov osmijeh dok nam maše jednom rukom, držeći čvrsto u drugoj mali kofer. On će se, tamo negdje daleko, sigurno sjećati toplog roditeljskog doma i svih ovih milih lica koja mu jednako žele svako dobro i sreću.

Ulica voli i da dočekuje one koji joj sevrate, željni tople riječi i šale, jer kako kažu, nema ovakve ulice i ljudi nigdje na svijetu i nije tuđe nebo ništa ljepše od našeg. Mi djeca, šunjamo se oko starijih, željni neobičnih priča iz svijeta, a ponosni što baš mi imamo privilegiju da budemo stanovnici ulice u koju se uvijek rado dolazi.

Tako, u jednoj naizgled sasvim običnoj ulici teku dani mog bezbrižnog djetinjstva. A ulica nikako nije obična. To znamo mi koji tu živimo, dijelimo svakodnevne brige i radosti, uvijek spremni da pružimo ruku prijateljstva i priteknemo kad zatreba. U njoj rastu jedan budući slikar, pijanistkinja, jedan ozbiljan borac za ljudska prva, mnogo malih humanista, jedan istraživač, jedna kovrdžava, uvijek nasmijna pjesnikinjakoja će, sigurna sam, stihovima ovjekovječiti ljepotu moje ulice.

Sofija Mitranić, VI 1

Milica Marićević, VI 5

Andrea Joksimović, VII 4

Od 97 likovnih radova, koliko je pristiglo iz tri osnovne škole, naša učenica Andrea Joksimović VII4, osvojila je drugo mjesto za najbolji likovni rad, a specijalna nagrada pripala je našoj učenici Milici Marićević VI 5. Njihov mentor je nastavnica Danijela Drobnjak. Specijalna nagrada dodjeljena je učiteljici V 5 odeljenja, Radi Višnjić. Nastavnice i nagrađeni učenici prisustvovali su dodjeli nagrada.

STRANICA NEDOSTAJALICA

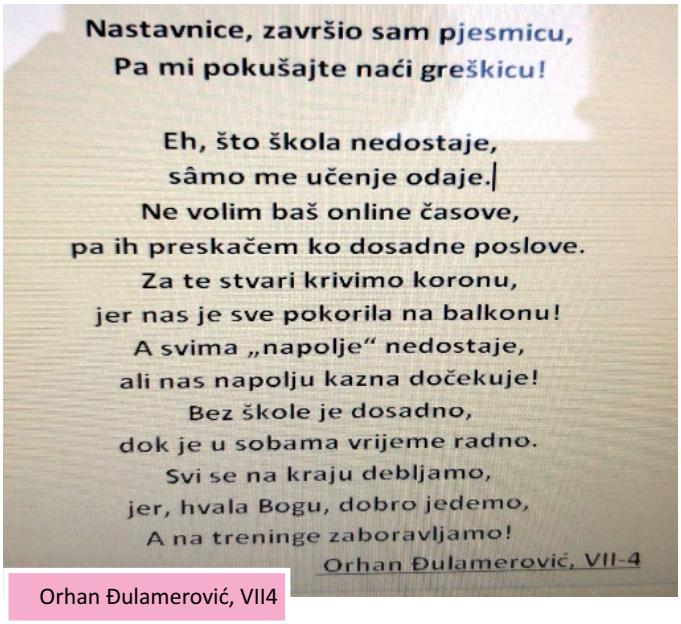

Nastavnice, završio sam pjesmicu,
Pa mi pokušajte naći greškicu!

Eh, što škola nedostaje,
sâmo me učenje odaje.
Ne volim baš online časove,
pa ih preskačem ko dosadne poslove.
Za te stvari krivimo koronu,
jer nas je sve pokorila na balkonu!
A svima „napolje" nedostaje,
ali nas napolju kazna dočekuje!
Bez škole je dosadno,
dok je u sobama vrijeme radno.
Svi se na kraju debljamo,
jer, hvala Bogu, dobro jedemo,
A na treninge zaboravljamo!

Orhan Đulamerović, VII-4

Orhan Đulamerović, VII4

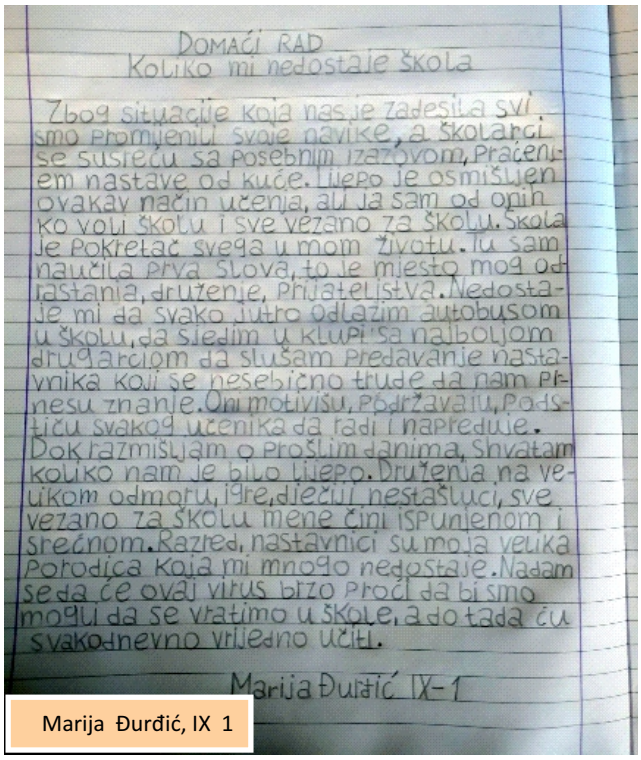

DOMAĆI RAD
Koliko mi nedostaje škola

Zbog situacije koja nas je zadesila svi smo promijenili svoje navike, a školarci se susreću sa posebnim izazovom, praćenjem nastave od kuće. Lijepo je osmišljen ovakav način učenja, ali ja sam od onih ko voli školu i sve vezano za školu. Škola je pokretač svega u mom životu. Tu sam naučila prva slova, to je mjesto moga odrastanja, druženje, prijateljstva. Nedostaje mi da svako jutro odlazim autobusom u školu, da sjedim u klupi sa najboljom drugaricom da slušam predavanje nastavnika koji se nesebično trude da nam prenesu znanje. Oni motivišu, podržavaju, podstiču svakog učenika da radi i napreduje. Dok razmišljam o prošlim danima, shvatam koliko nam je bilo ljepo. Druženja na velikom odmoru, igre, đečuli nestašluci, sve vezano za školu mene čini ispunjenom i srećnom. Razred, nastavnici su moja velika porodica koja mi mnogo nedostaje. Nadam se da će ovaj virus brzo proći da bismo mogli da se vratimo u školu, a do tada ću svakodnevno vrijedno učiti.

Marija Đurđić IX-1

Marija Đurđić, IX 1

Orhan Đulamerović, VII4

#UČI DOMA

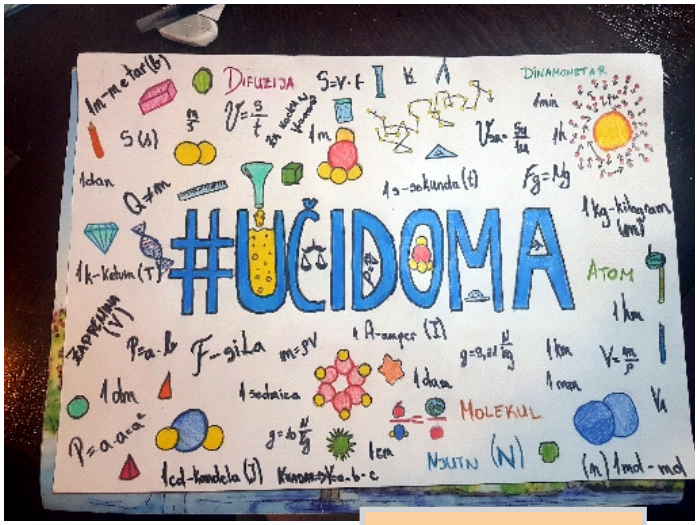

Andrea Marljukić, VII 1

Koronavirus

Koronavirus u Crnu Goru je stigao
I sve ljude na noge digao.

Prodavnice su pune zabrinutih ljudi,
Virus u njima uplašena osjećanja budi.

Grad je pust, nikoga nema,
Jer će platiti kaznu, to je puno problema.

Đaci sada preko online škole uče
Nije baš kao prije, do juče.

Nema ni da se ide po aerodromima
Rečenica nova - Ostani doma!

Magdalena Koprivica, V 4

#FALIŠKOLA STRANICA NEDOSTAJALICA

UČI DOMA

Nema škole,
nema đaka
ni drugara ni prvaka
učitelja što nas uče,
roditelja što nas muče.

Nema table da učitelj piše
televizor dosadio više
uči doma, uči doma.
Nije TV što i tabla
ja ga gledam, ali džaba.

Uči doma, uči doma.
Od toga me boli glava
kad ostanem kući sama.
Dok korona ova vlada
u meni se javlja nada.

Da će škola počet' sada
S maskom ili bez nje
samo da se jednom krene.
Meni fale učitelji,
meni fale drugari,
žagor dječiji u hodniku
i galama u dvorištu.

Tog veselja nema sada,
al' postoji uvijek nada.
Bit' će brzo, bit' će skoro
doć' će i to ali sporo.
Valjda prođe uči doma, uči kući
glava će mi od tog pući.

Jovana Roćenović, III 1

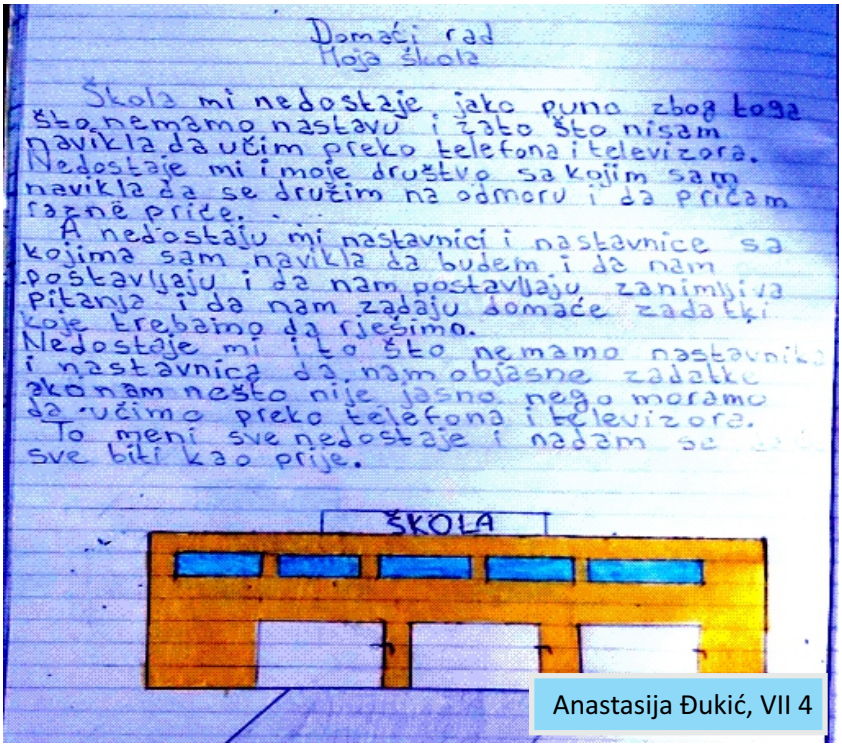
Domaći rad
Moja škola

Škola mi nedostaje jako puno zbog toga što nemamo nastavu i zato što nisam navikla da učim preko telefona i televizora. Nedostaje mi i moje društvo sa kojim sam navikla da se družim na odmoru i da pričam razne priče.
A nedostaju mi nastavnici i nastavnice sa kojima sam navikla da budem i da nam postavljaju i da nam postavljaju zanimljiva pitanja i da nam zadaju domaće zadatke koje trebamo da riješimo.
Nedostaje mi i to što nemamo nastavnika i nastavnica da nam objasne zadatke ako nam nešto nije jasno nego moramo da učimo preko telefona i televizora.
To meni sve nedostaje i nadam se sve biti kao prije.

Anastasija Đukić, VII 4

Šta me to muči

Škola je mjesto
gdje se druži i uči,
ali mene sada nešto muči.
Šta me to muči?

Škola je sada drugačija-
ista slova,
isti zadaci,
samo fale đaci.

Sve bih dala
da drugare vidim
i da bar na minut
u školu zavirim.

Kad dođem u školu ja
radovaću se sa svojim drugarima,
biću ponovo srećna
u redu pred školskim vratima!

Varja Radević, III 4

ŠKOLA ZA VRIJEME KORONE

Kod nas se pojavila bolest zbog koje ne možemo ići u školu. Neki opasni virus vlada svijetom, ušunjao se u moj grad, natjerao nas da se zatvorimo u svoje domove.

Prvih dana osjećao sam se čudno, čak sam bio i zadovoljan. Nijesam morao da ustajem rano i učim. Ubrzo sam shvatio da to nije ono što želim. Nastava koju pratim preko TV-a je pomalo dosadna. Ponekad me uspava. U školskoj klupi je mnogo bolje i ljepše. Predavanja mojih nastavnika, ispitivanja, upadice i šale mojih drugara, gužva na hodnicima... sve mi to mnogo nedostaje. Prijala bi mi sad i ona trema koju osjećam pred kontrolni zadatak. Zaželio sam se druženja i šetnji sa drugarima. Nedostaje mi, za mene uvijek raspoložena i puna razumijevanja, moja asistentkinja Ana.

Bilo bi super kada bi ovo "čudo" od korone nestalo jednim zamahom čarobnog štapića. Želim da se što prije vratim u školsku klupu i sa svojim razredom dočekam kraj školske godine.

Vasilije Pečurica, VI 1

Petra Šekularac, VI 3

Naša kreacija - Interaktivna knjiga

Kvalitetno vođenje nastave i učenja u školi, kao i samoevaluacija rada, mogu se realizovati na razne načine. Jedan od njih je svakako i primjena metode interaktivne knjige ("lapbook"). Njena namjena je višestruka i u vezi je sa ishodima koji se planiraju postići. Praktična primjena ove metode uspješno se može realizovati u nastavi fizike, kao i u drugim nastavnim predmetima. Nastavnik se odlučuje za kreaciju ove knjige jer mu može pomoći da napravi sistematizaciju rada i obogaćivanja nastavnog procesa.

Knjiga koju sam kreirala sadrži je sljedeće tematske cjeline i aktivnosti:

-interesantni časovi fizike, kreativni, inovativni, časovi preduzetništva i održivog razvoja, učionica na otvorenom
-eksperimente koje su učenici radili tokom nastave rad sekcije mladih fizičara
-projekte u kojima su učenici učestvovali (Klimatske promjene i globalno obrazovanje, Mladi ekoreporteri, Demokratska kultura, Spectrum, Svemir…)
-kviz pitanja za darovite
-interaktivnu svesku „Piši briši" namijenjenu učenicima koji prate nastavu po programu inkluzije
-citate poznatih naučnika o fizici
-saradnju sa lokalnom i širom zajednicom (Ministarstvo nauke i edukativna posjeta „Otvorenim danima nauke")

Marina Andrijević Petrović, profesorica fizike

USPJEH MLADIH FIZIČARA IZ OŠ "JUGOSLAVIJA" NA DRŽAVNOM TAKMIČENJU

Ispitni centar Crne Gore svake godine za učenike osnovnih i srednjih škola organizuje Državno takmičenje iz prirodnih nauka i stranih jezika. Nakon školskog takmičenja, organizovanog u školi i na osnovu plasmana, za učešće na Državnom takmičenju prijavljena su tri učenika devetog razreda: ***Dušan Simić, Božidar Petković*** *i* ***Bogdan Bracović,*** *svi su iz IX 2.*

Učenici su zajedno sa svojom nastavnicom - mentorkom ***Marinom Andrijević Petrović*** *odradili veliki broj dodatnih časova, kako kažu bilo je svega, ali trud se isplatio.*

Učenik Dušan Simić dijeli četvrto mjesto, Bogdan je deseti na tabeli, dok se Božidar našao na osamnaestom mjestu.

Nastavnica se zahvaljuje što su izabrali baš njen predmet i nju za mentora na ovom prestižnom takmičenju. Znali su da neće biti nimalo lako, teški zadaci, bezbroj formula, sati vježbanja, dodatni časovi, razmišljanja o odustajanju, ali uspjeli su. Sada kad završavaju osnovnu školu nastavnica im poručuje: "Uspjeh nije konačan, neuspjeh nije fatalan. Ono što jest važno je hrabrost da se nastavi dalje. Kada nam se čini da nema puta dalje, svijet se i dalje kreće. Kako god bilo teško, uvijek postoji izlaz. Zato, dragi moji, koračajte hrabro kroz život, vješto preskačite prepreke i težite da ostvarite svoje ciljeve".

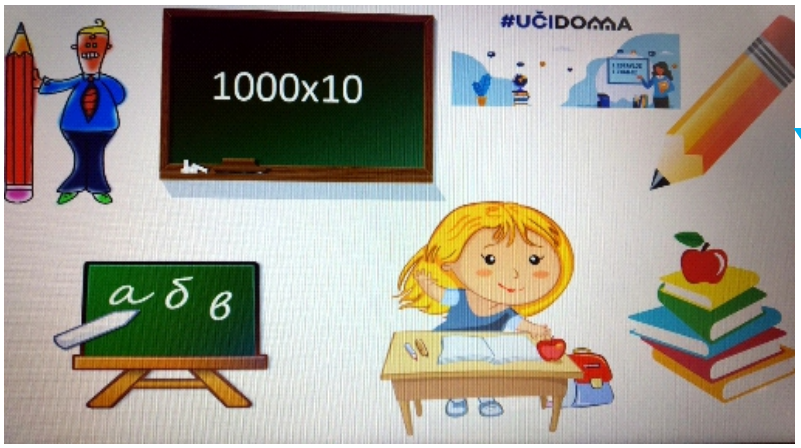

V 2 #UČI DOMA

Učiteljica
Gordana Ratknić

Uspjeh naših košarkaša koji se pamti

Prije skoro godinu dana, u Sportskoj dvorani „Topolica", održano je finalno takmičenje Školskih sportskih igara u košarci za dječake uzrasta VI i VII razreda osnovnih škola, koje je organizovalo Ministarstvo sporta i mladih, uz podršku Opštine Bar. Dječaci naše škole su pokazali izuzetnu požrtvovanost, talenat i kvalitet.
Učesnici takmičenja se rado prisjećaju finala, ali i toka takmičenja koje je počelo u novembru 2018. godine kada nijesu ni sanjali da mogu ostvariti zapažen rezultat.

Kroz sezonu smo prošli bez previše muke. Utakmice su išle kako smo mi diktirali zahvaljujući treneru Kankarašu. Najteža utakmica je bila u finalu protiv škole „Olga Golović" iz Nikšića. Bilo je tijesno, ali smo mi pobijedili. Sav uloženi napor se isplatio, kada se čuo zvižduk za kraj te utakmice, i našoj sreći nije bilo kraja.
Uz veliki uspjeh idu i nagrade. Dobili smo trofej, medalje i trenerke.
Kasnije, ove školske godine smo imali priliku da se družimo sa igračima KK „Mornar". Posjetili su nas Uroš Luković, Nemanja Vranješ i Sead Šehović. Igrali smo basket sa njima, a to je nezaboravno iskustvo.
U vrijeme epidemije i zabrana, košarka, treninzi, utakmice i druženje nam zaista nedostaju. Svi individualno radimo i vježbamo kako bi se na teren vratili još bolji i jači.

Miodrag Stijović, VIII 3

Bili smo ambiciozni, imali smo odličnu ekipu. Trener Goran Kankaraš je vjerovao u nas . U timu su, uz mene, bili: Miloš Milić, Matija Mučalica, Miodrag Stijović, Amir Matezić, Danilo Nikezić, Vuk Despotović, Luka Kovačević, Andrej Račić, Georgije Tuševljak, Vladimir Komnenović i Vasilije Šestović.

kapiten Marko Pavlović, VIII 1

LIKOVNI KONKURS

Prošlog mjeseca je naša škola raspisala konkurs na temu učenja na daljinu za najoriginalniji logo za učenje na daljinu, foto kolaž učeničkih aktivnosti i najljepšu rukotvorinu. Pravo učešća na konkursu imali su svi učenici naše škole od I do IX razreda. Na konkurs je pristiglo 130 radova koji su podjeljeni u šest kategorija: Logo mlađi uzrast, Kolaž mlađi uzrast, Rukotvorina mlađi uzrast, Logo stariji uzrast, Kolaž stariji uzrast i Rukotvorina stariji uzrast. Žiri, koji je radio u sastavu Danijela Drobnjak (nastavnica likovne kulture), Violeta Jaramaz (nastavnica muzičke kulture), Milanka Radović (psiholog), Lorena Srećković (pedagog) i učenici članovi Učeničkog parlamenta, glasanjem je donio odluku o dobitnicima konkursa u svih šest kategorija.

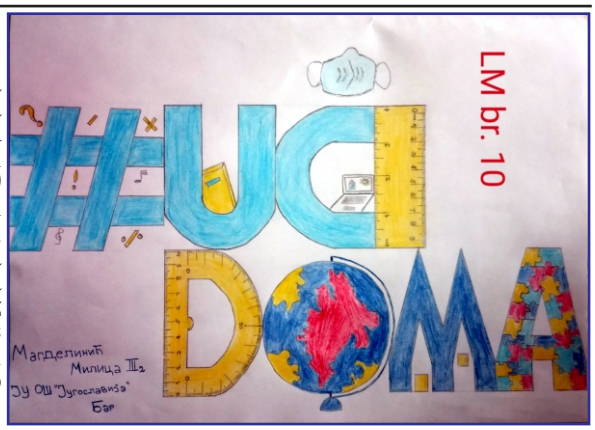

Magdalenić Milica, III2 - I mjesto logo mlađi

LOGO MLAĐI:
1. MJESTO Magdelinić Milica, III-2
2. MJESTO Dajković Luka, V-4
3. MJESTO Popović Lazar, I-3

KOLAŽ MLAĐI:
1. MJESTO Magdelinić Milica, III-2
2. MJESTO Dimitrijeva Anastasija, V-4
3. MJESTO Femić Nemanja, III 1

RUKOTVORINE MLAĐI:
1. MJESTO Vuković Petra, III-2
2. MJESTO Pecović Katarina, II-3
3. MJESTO Femić Nemanja, III-1
3. MJESTO Nikolić Anđelija, I-1

Magdalenić Milica, III2
I mjesto kolaž mlađi

Marđokić Katarina, VI5
I mjesto rukotvorine stariji

LOGO STARIJI:
1. MJESTO Kovačević Luka VII-4
2. MJESTO Voštić Strahinja VII-2
3. MJESTO Šaltić Marin VII 1

KOLAŽ STARIJI:
1. MJESTO Belkina Polina VI-4
2. MJESTO Vojvodić Anja IX-2
3. MJESTO Đurić Anđela VII-2

RUKOTVORINE STARIJI:
1. MJESTO Marđokić Katarina VI-5
2. MJESTO Marđokić Katarina VI-5
2. MJESTO Belkina Polina VI-4
3. MJESTO Marđokić Katarina VI-5

Kovačević Luka, VII4 - I mjesto logo stariji

SPECIJALNE NAGRADE:
1. Kurpejović Hana
2. Jovović Slavica
3. Kujović Daris
4. Pepđonović Ivan
5. Ćosović Almedin
6. Pepđonović Antonio

SPECIJALNU NAGRADU NASTAVNIČKOG ŽIRIJA ZA LOGO:

Marđokić Katarina VI-5

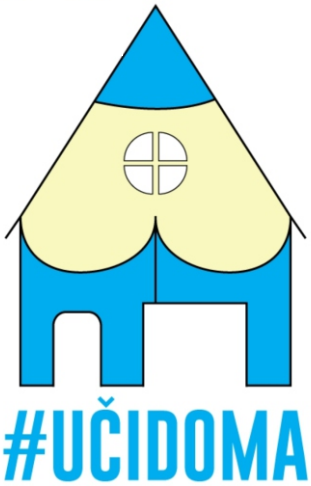

Marđokić Katarina, VI5
specijalna nagrada
nastavničkog žirija

Dobitnicima od srca čestitamo, a ostalima se

Dobitnicima od srca čestitamo, a ostalima se zahvaljujemo na masovnom učešću i pokazanoj kreativnosti.

Belkina Polina, VI4 - I mjesto kolaž stariji

#UČI DOMA

Trajković Luka, V4
II mjesto logo mlađi

Marđokić Katarina, VI5 - II mjesto rukotvorine stariji

Petović Katarina, II3 - II mjesto rukotvorine mlađi

Femić Nemanja, III1- III mjesto kolaž mlađi

Šaltić Marin, VII1 - III mjesto logo stariji

Edukativne igrice i aplikacije

Kako smo svi sada u karantinu, pokušavamo da nađemo način da svoje vrijeme organizujemo na najbolji mogući način. Ljudi obično provode vrijeme na telefonima, računarima, slušaju muziku, obavljaju važne poslove, gledaju filmove itd., ali većina nas mlađih igra igrice kada završi obaveze i odgleda lekcije sa kanala #UČIDOMA. Predstaviću vam edukativnu igricu i aplikaciju iz kojih možete mnogo naučiti, a i zabaviti se.

"Age of civilizations 2" je igra o istoriji u kojoj možete raditi šta god vi poželite, kao na primjer, da pravite nove saveze, vraćate velika carstva iz prošlosti i pravite nova, da učite kako funkcioniše jedna država i da sami upravljate njenjim resursima... Uz igru „Age of civilizations 2" se razvija strategija, ali i pobjednički duh, a pobjeđuje se kada jedna država osvoji cijeli svijet. Ova igrica je edukativna, na taj način možete dobro naučiti položaj država, gradova, granice, te kako su nekada države izgledale i gdje su bile njihove granice... U igrici birate scenarije (vrijeme) u kojem ćete igrati i resurse sa kojima želite raspolagati. Možete igrati u "Drugom svjetskom ratu'', "U godinama - 5, 1200, 1440" itd. Da biste osvojili svijet u igrici, morate obučavati vojnike ili ih regrutovati. Pošto je rat poguban za čovječanstvo, a ne smijemo podržavati takvu pojavu i stradanje koje on donosi, kada igram ovu igricu, učim isključivo istoriju i geografiju i važnost mira i stabilnosti.

"Photomath" je aplikacija u kojoj možete da riješite zadatak iz matematike, ukoliko ga ne znate. Treba slikati zadatak i ova aplikacija će vam u nekoliko koraka objašnjavati kako i po kojim formulama je zadatak urađen.

Pripremio
Balša Dašić, VIII 4

RADIONICA "PRUŽIMO RUKU ZA NOVU PRILIKU"

28. novembra 2019.godine, u biblioteci škole, u organizaciji naše škole, realizovana je radionica pod nazivom "Pružimo ruku za novu priliku". Cilj ove radionice bio je da se učitelji, nastavnici i stručni saradnici upoznaju sa asistivnom tehnologijom koja se koristi u radu sa djecom sa posebnim obrazovnim potrebama. Prezentovane su najčešce smetnje u razvoju koje se javljaju kod učenika, kao što su: autizam, govorno-jezičke poteškoće, intelektualne smetnje i tjelesne smetnje. Učesnici su, potom, u tri različite radionice izrađivali didaktički materijal koji ce koristiti u svojim školama. Tim iz svake škole napravio je senzornu tablu, puzzle za formiranje pojma broja i igru za učenje i motoričke vježbe. Predstavljeni su različiti softveri i tehnološka pomagala koja mogu da se koriste u nastavi. Radionicu su osmislile i vodile Lorena Srećković, pedagoškinja, Žaklina Raonić, profesorica razredne nastave, Danijela Drobnjak, profesorica likovne kulture i Ljiljana Delić, profesorica informatike sa tehnikom. Radionici su prisustvovali predstavnici OŠ "Jugoslavija", OŠ "Blažo Jokov Orlandić", OŠ "Anto Đedović" i OŠ "Mrkojevići". HVALA SVIMA KOJI SU DJECI KOJOJ JE TO POTREBNO PRUŽILI RUKU ZA NOVU PRILIKU!

List učenika i nastavnika Osnovne škole „Jugoslavija“
Za izdavača: **Biljana Vukmanović, direktorica**
Redakcija nastavnika: Dragana Nikić, prof.
Redakcija učenika: Anastasija Golić, Uroš Raković, Vanja Lutovac, Emra Agović, Milica Šikmanović, Balša Dašić, Ivona Matković, Jovana Junković, Maša Vojvodić, Iva Šekularac, Dušan Simić, Sava Drobnjak
Tehnički urednik: Lazar Macanović, prof.

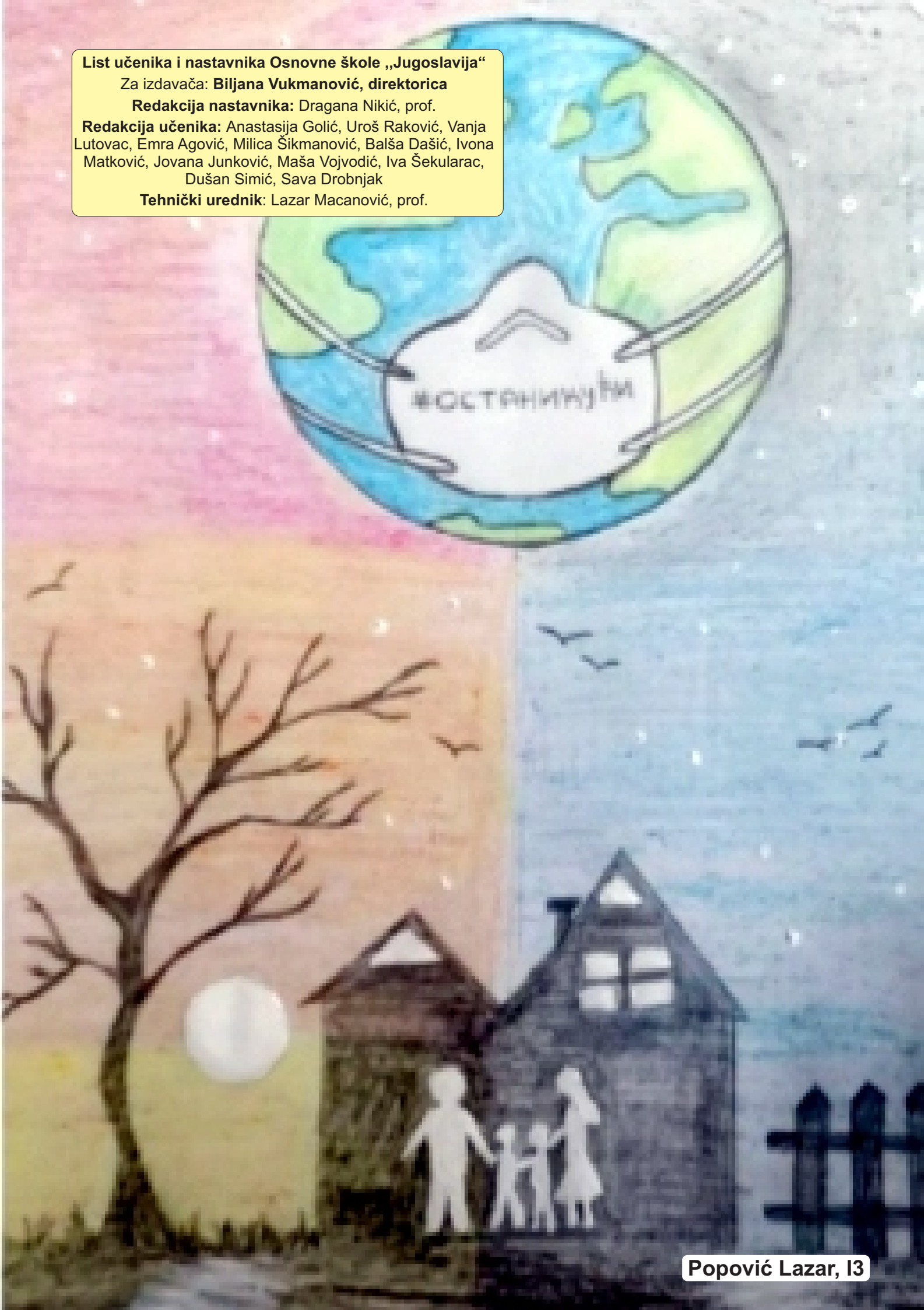

Popović Lazar, I3